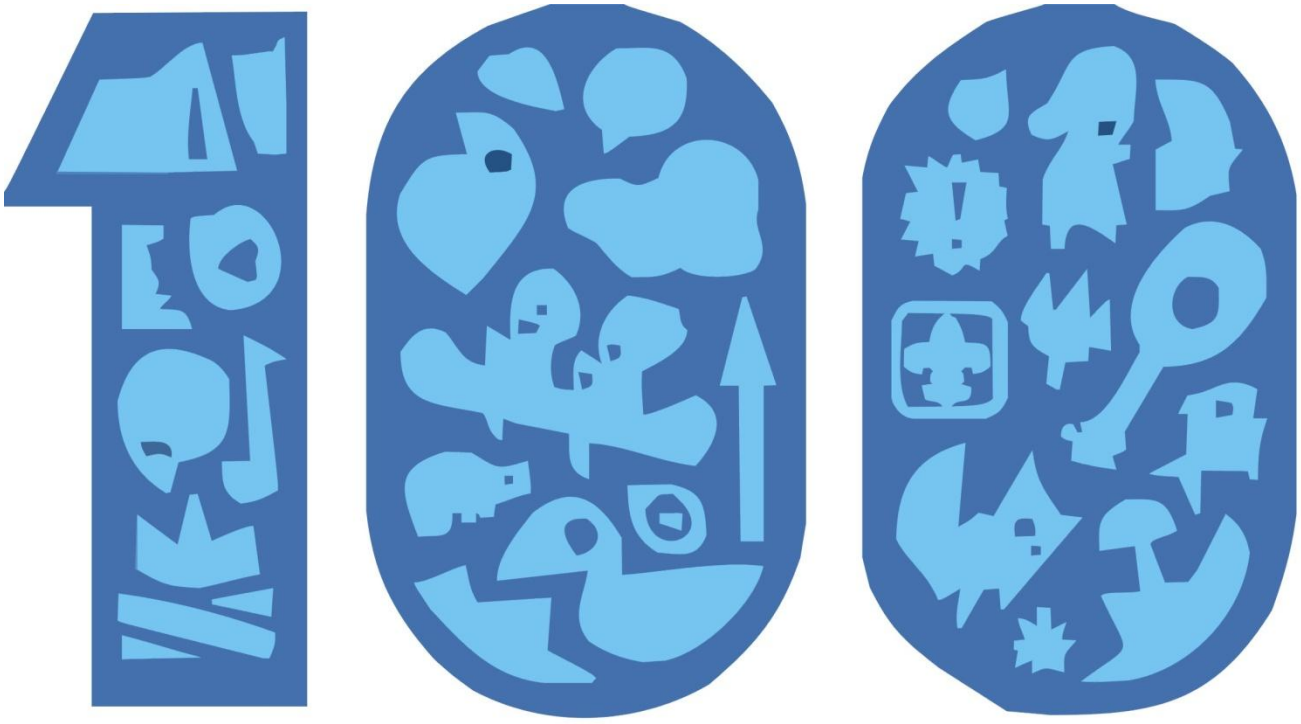

100 ΧΡΟΝΙΑ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΒΕΡΟΙΑΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

1918-2018

Περιεχόμενα

1. Ο Προσκοπισμός
1.1 Εμφάνιση και ίδρυση Παγκόσμιου Προσκοπισμού
1.2 Εμφάνιση και ίδρυση του Προσκοπισμού στην Ελλάδα
1.3 Η ίδρυση του προσκοπισμού στην Βόρειο Ελλάδα

2.1 Η ίδρυση του προσκοπισμού στην Βέροια
2.2 Η ίδρυση του προσκοπισμού στην Νάουσα
2.3 Η Προσκοπική Ομάδα των Ολυμπίων .

3. Η Περίοδος Γεωργίου Γουδή
3.1 1930 -1937 Τ.Ε. Βέροιας και Τ.Ε. Νάουσας.
3.2 1938-1939 Περιφερειακή Εφορεία Ημαθίας – Πιερίας – Γιαννιτσών και η συγχώνευση με την Ε.Ο.Ν.

4. Η Περίοδος του Δημητρίου Παπαδόπουλου
4.1 Η Μυστική ομάδα προσκόπων Βέροιας την περίοδο 1942-44.
4.2 Η επανίδρυση του Προσκοπισμού στην Ημαθία
4.3 1953 - 1966 Περιφερειακή Εφορεία Ημαθίας
4.4 1967 - 1976

5. 1977 - 2014 Η νέα εποχή .
5.1 1977 - 1991 Προσαρμογή στα νέα δεδομένα
5.2 1992 - 2014 Η Γενική συνέλευση και οι αιρετοί επικεφαλής κλιμακίων

6. 2014 – 2018 Η Περιφερειακή Εφορεία Κεντρικής Μακεδονίας

1.1 Εμφάνιση και ίδρυση Παγκόσμιου Προσκοπισμού

Ο Λόρδος Ρόμπερτ Στίβενσεν Σμιθ Μπέηντεν Πάουελ του Γκίλγουελ (Lord Robert Stevenson Smyth Baden-Powel of Gilwell) ήταν αξιωματικός του Βρετανικού Στρατού και υπηρέτησε στις Ινδίες, το Αφγανιστάν, στη Μάλτα, στη Νότια Αφρική. Έγινε γνωστός με την υπεράσπιση της μικρής πόλης Μάφεκινγκ (Mafeking) στη Νότια Αφρική στον πόλεμο μεταξύ των Άγγλων και των Ολλανδών αποίκων (Boers). Χάρη στην βοήθεια των μικρών παιδιών σε διάφορες βοηθητικές εργασίες, όπως η μεταφορά πυρομαχικών και τραυματιών, κατάφερε να κρατήσει την πόλη χωρίς να παραδοθεί για 7 μήνες – 217 μέρες. Γι' αυτή την επιτυχία του έγινε ήρωας και ανακηρύχθηκε ο νεώτερος στρατηγός του Ηνωμένου Βασιλείου στα 43 του χρόνια. Αξιοσημείωτο είναι ότι ακόμα και σήμερα οι στρατοί του κόσμου χρησιμοποιούν για την εκπαίδευση των στρατιωτών τους τις βασικές αρχές εκπαίδευσης, που εφάρμοσε στην εποχή του ο Μπέηντεν Πάουελ.

Από την εμπειρία του αυτή έγραψε το βιβλίο "Βοήθημα στην ανίχνευση" το οποίο έγινε επιτυχία και πολλοί δάσκαλοι το χρησιμοποιούσαν στην εκπαίδευση. Όταν αποστρατεύτηκε του ζητήθηκε να προσαρμόσει το βιβλίο, ώστε να είναι κατάλληλο και για μικρότερες ηλικίες κι έτσι το ξαναέγραψε πρόχειρα και το ονόμασε "Ενωμοτίες παιδιών". Σκέφτηκε να βάλει σε εφαρμογή τις ιδέες του και έτσι πραγματοποίησε από τις 1 Αυγούστου μέχρι τις 9 Αυγούστου του 1907 μια κατασκήνωση στο μικρό νησί Μπράουνση (Brownsea), που βρίσκεται στα νότια της Αγγλίας. Στη κατασκήνωση αυτή συμμετείχαν 20 Αγόρια τα οποία δοκίμασαν για πρώτη φορά τις διάφορες πλευρές του Προσκοπισμού, δηλαδή κατασκηνωτική τεχνική, μαγειρική, ξυλογλυπτική, ορειβασία, ναυαγοσωστική, βραδινές πυρές κλπ. Το αποτέλεσμα ήταν πολύ καλό, οπότε άρχισε διαλέξεις και τελείωσε το βιβλίο ονομάζοντάς το τελικά "Προσκοπισμός για Αγόρια" (Scouting for Boys) το 1908. Υπήρξε τεράστια

επιτυχία και ομάδες παιδιών σε όλη την Αγγλία σχημάτιζαν από μόνες τους προσκοπικές ομάδες ζητώντας την βοήθειά του.

Παρ' όλο τον αρχικό σκοπό του να δώσει απλώς ιδέες σε ήδη υπάρχουσες οργανώσεις, τελικά δημιουργήθηκε μια νέα κίνηση. Λόγω της ανάγκης που διέκρινε για εκπαιδευμένους ενήλικες ως αρχηγούς στις ομάδες, ενήργησε το 1919 στην αγορά του πάρκου Γκίλγουελ για εκπαιδευτικό κέντρο και προσκοπική κατασκήνωση. Οι πρώτες προσκοπικές ομάδες δημιουργήθηκαν το 1908 στην Αγγλία και την Ιρλανδία και ακολούθησαν και στις άλλες χώρες της Κοινοπολιτείας, Μάλτα, Καναδάς, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Νότιος Αφρική αλλά και αλλού όπως στην Χιλή. Το πρώτο Τζάμπορη (Jamboree), δηλαδή η πρώτη παγκόσμια προσκοπική συγκέντρωση έγινε το 1920 στο Λονδίνο με 10.000 παιδιά. Το 1920 υπήρχαν προσκοπικές ομάδες στην Σιγκαπούρη, Σουηδία, Δανία, Γαλλία, Ρωσία, Φινλανδία, Γερμανία, Νορβηγία, Μεξικό, Αργεντινή, Ελλάδα και Ηνωμένες Πολιτείες. Ιδρύθηκαν επίσης για τα κορίτσια και ομάδες οδηγών οι οποίες αποτελούν τον "θηλυκό" Προσκοπισμό

1.2 Εμφάνιση και ίδρυση του Προσκοπισμού στην Ελλάδα

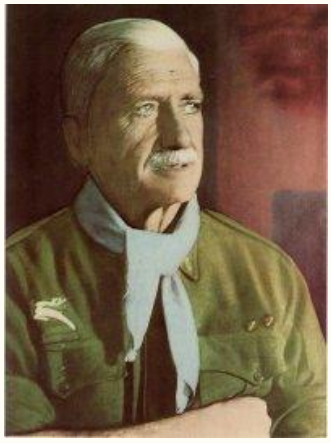

Ο Αθανάσιος Λευκαδίτης γεννήθηκε το 1872 στην Αθήνα και καταγόταν από το Αργοστόλι της Κεφαλονιάς. Το 1899 λαμβάνει το δίπλωμα Καθηγητή Γυμναστικής. Η αγάπη του για τον αθλητισμό τον οδηγεί να γίνει άριστος αθλητής της γυμναστικής. Υπήρξε, επίσης, Διευθυντής του Πανελλήνιου Γυμναστικού Συλλόγου και καθηγητής της γυμναστικής στο Μαράσλειο Διδασκαλείο και το Ελληνικό Εκπαιδευτήριο του Δημήτρη Μακρή. Το 1908 με την ευκαιρία των 4ων Ολυμπιακών Αγώνων στο Λονδίνο της Αγγλίας, ως μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας, συνάντησε σ'ένα κατάστημα ένα μικρό παιδί που φορούσε την προσκοπική του στολή. Τον ρώτησε τι είναι "Πρόσκοπος". Εκείνο πρόθυμα του εξήγησε ότι Πρόσκοπος είναι ένα παιδί που είναι πάντα έτοιμο να βοηθάει τους άλλους και να κάνει μια καλή πράξη κάθε μέρα. Η ωραία αυτή απάντηση του Άγγλου Προσκόπου έδωσε την αφορμή στον Αθανάσιο Λευκαδίτη να μελετήσει τον Προσκοπισμό και να τον μεταφέρει και στην Ελλάδα. Τον Νοέμβριο του 1910 ίδρυσε με μαθητές του Λυκείου Μακρή, όπου δίδασκε ως καθηγητής, την πρώτη ομάδα Ελλήνων Προσκόπων.

Ο Προσκοπισμός στην Ελλάδα

Η Ελλάδα υπήρξε μία από τις πρώτες χώρες που ίδρυσε Προσκοπισμό. Λίγους μήνες μετά τη δημιουργία της πρώτης ομάδας Προσκόπων από μαθητές του Λυκείου Μακρή ανέλαβαν το έργο της οργάνωσης του ελληνικού προσκοπισμού μαζί με τον Αθανάσιο Λευκαδίτη οι Κ. Μελάς, Νικ. Πασπάτης, Φ. Χρυσοβελόνης και Γ. Πανάς. Αυτοί οι πέντε θεωρούνται ιδρυτές της Κίνησης του Προσκοπισμού στην Ελλάδα. Από το 1910 μέχρι σήμερα εκατοντάδες χιλιάδες

ελληνόπουλα έγιναν πρόσκοποι και μεγαλώνοντας διακρίθηκαν σε όλους τους τομείς της ζωής της ελληνικής κοινωνίας.

1.3. Η ίδρυση του προσκοπισμού στην Βόρειο Ελλάδα

Από τους πρωτεργάτες της δημιουργίας του Προσκοπισμού στη Βόρεια Ελλάδα και την Θεσσαλονίκη ήταν ο Αλ. Πετρίδης, ο οποίος μετά από πρόταση του Λευκαδίτη, τον Μάιο του 1912, ανέλαβε την μετάδοση του θεσμού μέσα από το ιδιωτικό εκπαιδευτήριο εμπορικής σχολής Σ. Νούκα, όπου υπηρετούσε ως γυμναστής. Η ομάδα που δημιουργήθηκε δεν φόρεσε την προσκοπική στολή για να μην προκαλέσει τις τουρκικές αρχές.

Στα τέλη του 1914 ιδρύθηκαν οι δύο πρώτες προσκοπικές ομάδες της Θεσσαλονίκης από μαθητές των σχολών Νούκα και Κωνσταντινίδη. Η πρώτη δημόσια εμφάνιση των ομάδων την 26η Οκτωβρίου του 1914 ξένισε το κοινό της πόλης. Ως το 1917 δε σημειώθηκε μεγάλη επιτυχία. Στη συνέχεια, ο Βενιζέλος μερίμνησε για τη συστηματικότερη εγκατάσταση της οργάνωσης στη Μακεδονία. Μάλιστα το νομοσχέδιο «Περί ιδρύσεως Σώματος Ελλήνων Προσκόπων» ψηφίστηκε από το κοινοβούλιο ως «κατεπείγον». Το μόνο άρθρο που συζητήθηκε στη βουλή ήταν το σχετικό με το μισθό των αρχηγών και την εκπαίδευσή τους, καθώς προβλεπόταν εκπαίδευση μόνο για δημοδιδασκάλους ή γυμναστές που επρόκειτο να αναλάβουν αρχηγοί (τρίμηνη δοκιμαστική θητεία και εξάσκηση σε θερινό στρατόπεδο). Ο Νεγρεπόντης πρότεινε οι αρχηγοί να προέρχονται από όσους ήδη ανήκαν στις τάξεις του Προσκοπισμού και είχαν επιδείξει έργο π.χ. από την Αθήνα. Τελικά, με πρόταση του Κ. Μελά, ψηφίστηκε τροπολογία που προέβλεπε εξάσκηση σε θερινό στρατόπεδο και για ιδιώτες και δημοσίους υπαλλήλους. Ιδρύθηκαν 20 ομάδες με 750 Προσκόπους και η στέγασή τους έγινε σε δημόσιο οίκημα. Επίσης, η προσοχή του Σώματος στράφηκε στα σχολεία, δημιουργώντας μια ομάδα στο καθένα.

Το επόμενο διάστημα παρατηρήθηκε πρωτοφανές ενδιαφέρον για τον Προσκοπισμό, το οποίο όμως οφειλόταν στις παροχές που απολάμβαναν τα μέλη του Σώματος, όπως ιματισμό, εξαρτήματα ακόμη και ψωμί. Έτσι, δημιουργήθηκε ανωμαλία στο Σώμα, η οποία οδήγησε σε παραίτηση τον Περιφερειακό Έφορο, υπολοχαγό Α. Πέττα. Τον αντικατέστησε ο Α. Πετρίδης. Περιφερειακοί Έφοροι διετέλεσαν επίσης οι Χ. Λάιος, Α. Ζάννας, Α. Κοσμόπουλος, Ν. Κασάπης, Σ. Κύρου κ.α.

Ο Ελ. Βενιζέλος θεωρούσε ότι ο Προσκοπισμός θα κατάφερνε να ενισχύσει το εθνικό και αγωνιστικό φρόνημα των κατοίκων. Άλλωστε οι εθνικές περιπέτειες δεν είχαν τελειώσει ακόμα. Η χώρα επρόκειτο να μπει σε έναν ακόμα πόλεμο, παγκόσμιο αυτή τη φορά, και το όραμα της Μεγάλης Ιδέας δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί. Ίσως λοιπόν, προβλέποντας ότι μια νέα σύρραξη θα ακολουθούσε, να επιδίωκε να είναι σε μια σχετική ετοιμότητα και κατάρτιση η νέα γενιά για να καταφέρει να προσφέρει νέες υπηρεσίες προς την πατρίδα. Η

κατάρτιση αυτή σχετιζόταν και με την ιδεολογική προετοιμασία και τον εκπολιτισμό της νέας γενιάς μέσα από μια χριστιανική ηθική. Με τον καιρό η κοινωνία έδειξε να στηρίζει την κίνηση, καθώς πολλά παιδιά έσπευσαν να ενταχθούν στις ομάδες του. Η Θεσσαλονίκη έφτασε να ξεπερνάει σε έμψυχο δυναμικό την πρωτεύουσα (600 εγγεγραμμένοι, ενώ στην Αθήνα λιγότεροι από 380).

Κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι προσκοπικές ομάδες διαλύθηκαν στις περισσότερες επαρχιακές πόλεις. Ιδίως στην Ανατολική Μακεδονία, η νεοσύστατη οργάνωση δε θα μπορούσε να επιβιώσει, καθώς οι συνθήκες ήταν ιδιαίτερα δύσκολες και τα θύματα από την εισβολή των Βουλγάρων χιλιάδες. Η Μακεδονία αποτελούσε έτσι και αλλιώς μια ιδιαίτερη περιοχή, καθώς στα εδάφη της δρούσαν ξένες προπαγάνδες. Υπήρχαν έντονοι και πολλές φορές αιματηροί ανταγωνισμοί, οι οποίοι είχαν απώτερο σκοπό να διαμορφώσουν την εθνική συνείδηση του πληθυσμού. Αυτός ήταν ένας από τους λόγους που, αμέσως μετά τον πόλεμο, η πολιτεία φρόντισε να ανασυσταθούν προσκοπικές ομάδες οι οποίες θα ενίσχυαν το φρόνημα των ελλήνων πολιτών.

2.1 Η ίδρυση του προσκοπισμού στην Βέροια

Για πολλά χρόνια υπήρχε ο προβληματισμός για το πότε ακριβώς ιδρύθηκε ο προσκοπισμός στην πόλη της Βέροιας. Ερευνώντας το αρχείο θα δει κανείς , ότι το 1977 η Τοπική Εφορεία Βέροιας γιόρτασε τα 60 χρόνια λειτουργίας της (δηλαδή ίδρυση το 1917). Δύο χρόνια μετά το 1979 ένας παλαιός πρόσκοπος ο κ.Στέφανος Ζάχος δημοσιεύει βιβλίο με τίτλο ¨Αναμνήσεις ενός Βεροιώτη¨ όπου σε ειδικό κεφάλαιο για τον προσκοπισμό (σελ 31-34) δηλώνοντας ότι και ίδιος ήταν από τους πρώτους προσκόπους, τοποθετεί την ίδρυση του προσκοπισμού το 1916 κάτι το οποίο όπως γράφει του το επιβεβαίωσε ένας ακόμα παλαιός πρόσκοπος ο κ.Αναστάσιος Καρατζόγλου πρώην Δήμαρχος Βέροιας. Ο κ. Καρατζόγλου επανέρχεται στο θέμα σε συνέντευξη που παραχωρεί τον Μάρτιο του 1990 στη Προσκοπική Εφημερίδα Κρίκος (τεύχος 9 & 10) και αναφέρει ακριβώς τα ίδια γεγονότα .

Την οριστική όμως αποσαφήνιση έδωσε ο κ. Πυρινός Παύλος πρώην Τοπικός Έφορος Βέροιας και πρώην Πρόεδρος Ε.Π.Π. Βέροιας, ο οποίος μελέτησε και ερέυνισε σε βάθος και κατέθεσε το 1990 στο βιβλίο του ¨Η Ιστορία του Προσκοπισμού στην Βέροια¨ τόμος Α 1918-1950

Υπήρχαν λοιπόν δύο διαφορετικές ημερομηνίες, και δύο διαφορετικές εκδοχές σχετικά με την ίδρυση του προσκοπισμού στην Βέροια , η μία του κ. Καρατζόγλου η οποία βασίζετε σε μνήμες του παρελθόντος και η άλλη του κ Πυρινού η οποία βασίζετε σε γραπτές αποδείξεις. Ο κ. Καρατζόγλου αναφέρει επιγραμματικά ότι ο ίδιος ως μαθητής της τετάρτης γυμνασίου το 1914 (σύμφωνα με την συνέντευξή του στην εφημερίδα Κρίκος) ή το 1915 (σύμφωνα με το βιβλίο του Στέφανου Ζάχου) επισκέφτηκε στις καλοκαιρινές του διακοπές την Θεσσαλονίκη και εκεί είδε για πρώτη φορά Προσκόπους και του μπήκε η ιδέα να ιδρύσει και στην Βέροια Σώμα Προσκόπων . Την ιδέα του αυτή μετέφερε στον γυμναστή του Γυμνασίου Βέροιας κ. Ευάγγελο Παυλίνη και ο οποίος την μετέφερε στον Γυμνασιάρχη κ Αναστάσιο Λαζάρου και με την υποστήριξη και των δύο ο προσκοπισμός ξεκίνησε την άνοιξη του 1916 .

Η έρευνα του κ. Πυρινού που διεξήγαγε στο αρχείο του Γυμνασίου Βεροίας το οποίο φυλάσσετε στα ΓΑΚ Ν. Ημαθίας, αναφέρει ότι στο βιβλίο πρωτοκόλλου ότι ο Γυμνασιάρχης του Γυμνασίου Βεροίας Αναστάσιος Λαζάρου με το υπ αριθμ 596/553 15-3-1918 έγγραφο του προς τον Γενικό Επιθεωρητή Σχολείων αναφέρει . « Ενεφανίσθη ο ανθυπολοχαγός Β. Ζαρκάδης και ανέλαβε τον καταρτισμό σώματος προσκόπων εκ 40 περίπου μαθητών…».

Έχοντας τις δύο αυτές διαφορετικές εκδοχές έπρεπε όχι μόνο να δω ποια από τις δύο είναι η αληθής βάση αποδείξεων αλλά και αν βρω αποδείξεις να απορρίψω την άλλη. Οι αποδείξεις αυτές ήρθαν από τα Γενικά Αρχεία του

Κράτους Ν. Ημαθίας (Γ.Α.Κ.) οι οποίοι μου διέθεσαν όποιο έγγραφο ζήτησα . Από αυτήν την έρευνα προκύπτουν τα παρακάτω.

Ο Α. Καρατζόγλου υπήρξε όντως από τους πρώτους υπαρχηγεύοντες του προσκοπισμού στην Βέροια (αρχείο προσκόπων) αλλά μαθητής Τετάρτης Γυμνασίου υπήρξε την σχολική περίοδο 1917 -18 (Μαθητολόγιο Γυμνασίου Βέροιας) .

Την σχολική περίοδο 1917-18 Γυμνασιάρχης είναι ο Θεοχάρης Τσούτσινος και όχι ο Αναστάσιος Λαζάρου ο οποίος αναλαμβάνει γυμνασιάρχης στις 10 Οκτωβρίου 1918. (βιβλίο πράξεων Γυμνασίου Βέροιας, Πράξη 48 & Πρωτόκολλο σελ 207) .

Ενώ τρείς μήνες μετά στις 18 Δεκεμβρίου τοποθετείτε ως γυμναστής στο Γυμνάσιο με εντολή του Υπουργείου Παιδείας ο Ευάγγελος Παυλίνης (Πρωτόκολλο Γυμνασίου, σελ 219) .

Τα παραπάνω έγγραφα με έκαναν να απορρίψω την εκδοχή του κ. Καρατζόγλου και να ερευνήσω την εκδοχή του κ. Πυρινού .

Για να μελετήσουμε καλύτερα όμως τα γεγονότα θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας μια σειρά από έγγραφα και γεγονότα που αφορούν ευρύτερα την εποχή και εκείνη την χρονολογία , ερωτήματα που μου γεννήθηκαν ήταν ποιος ήταν ο Ζαρκάδης ; Πως εμφανίστηκε και ανέλαβε την οργάνωση ομάδας προσκόπων ; Ποιος και γιατί τον παρακίνησε ;…
Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή .

Το Σ.Ε.Π. ιδρύθηκε αρχικά το 1910, ενώ αναγνωρίστηκε από το κράτος ως όμιλος Σ.Ε.Π. το 1912 (ΦΕΚ Α 179/1912). Στα χρόνια που πέρασαν προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες τόσο κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους και τον Ά Παγκόσμιο πόλεμο όσο και κατά την μεγάλη πυρκαγιά στην Θεσσαλονίκη το 1917. Με την πολύπλευρη προσφορά υπηρεσιών το Σ.Ε.Π. συστάθηκε ως ίδρυμα με τον Νόμο 1066 τον Νοέμβριο του 1917 (ΦΕΚ 268 /1917) ενώ με Βασιλικό Διάταγμα στις 2 Ιανουαρίου του 1918 ρυθμίστηκαν οι λεπτομέρειες για την λειτουργία του (ΦΕΚ 2/1918). Με αυτόν τον τρόπο το Κράτος έθεσε υπό την επίβλεψη και προστασία του το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων το οποίο ανέλαβε και να διαδώσει . Το ΣΕΠ δηλαδή τελούσε υπό την Γενική Αρχηγεία του Βασιλέως και την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας .

Φαίνετε πως αμέσως μετά την δημοσίευση του παραπάνω Νόμου και Β.Δ. υπήρξε εντολή στους κατά τόπους σχολικούς επιθεωρητές να προωθήσουν την διάδοση του προσκοπισμού στα γυμνάσια . Την ευθύνη ίδρυσης αρχικά θα είχαν οι κατά τόπους γυμναστές, όπου αυτοί υπήρχαν.

Έτσι στις 20 Ιανουαρίου 1918 με το έγγραφο 354 ο Γενικός Επιθεωρητής Σχολείων ζητάει από τον Γυμνασιάρχη Γυμνασίου Βέροιας την ίδρυση Σώματος Προσκόπων. (έγγραφο 354 πρωτόκολλο Γυμνασίου Βέροιας)

Στις 11 Φεβρουαρίου ο σύλλογος Καθηγητών του Γυμνασίου Βέροιας με την πράξη Νο 35 αποφασίζει την πρόσληψη γυμναστή για το μάθημα της γυμναστικής και για τον σχηματισμό Σώματος Προσκόπων στο Γυμνάσιο.

Στις 20 Φεβρουαρίου με το 259 έγγραφο του ο Γενικού Επιθεωρητή κάνει γνωστό «τα περί επιδόματος 50 δραχμών εις αναλάβει την διδασκαλία του μαθήματος γυμναστικής και τα περί προσκοπισμού.»

Ο Γενικός επιθεωρητής επανέρχεται στο θέμα στις 3 Μαρτίου με το έγγραφό του 382 περί διευκόλυνσης μαθητών στους προσκόπους.

Στις 15 Μαρτίου 1918 ο Γυμνασιάρχης Θεοχάρης Τσούτσινος με το εξερχόμενο έγγραφο 589 πληροφορεί τον Γενικό Επιθεωρητή Σχολείων στην Θεσσαλονίκη ότι « Ενεφανίσθη ο Ανθυπολοχαγός Β. Ζαρκάδης και ανέλαβε τον καταρτισμό σώματος προσκόπων εκ 40 περίπου μαθητών». Ήταν πρακτική εκείνης της εποχής λόγο έλλειψης γυμναστών ως γυμναστές να αναλαμβάνουν νεαροί αξιωματικοί του στρατού .

Στις 23 Μαρτίου 1918 ο σύλλογος καθηγητών αποφασίζει με την Πράξη 37 την ενθάρρυνση για την συμμετοχή των μαθητών στην ομάδα προσκόπων . (Βιβλίο πράξεων Γυμνασίου Βεροίας)

Η παραπάνω σειρά εγγράφων αποδεικνύουν το πώς , το πότε και το γιατί ιδρύθηκε η Προσκοπική Κίνηση στην Βέροια τον Μάρτιο του 1918 .

Στην συνέχεια έχουμε σειρά εισερχομένων εγγράφων που σώζονται στο αρχείο τον προσκόπων με το οποίο φαίνεται πως η ομάδα αυτή πήρε την αρίθμηση 36^{η} ομάδα Θεσσαλονίκης εν Βέροια.

Στις 10 Ιουλίου με την Ημερήσια Διαταγή αρ 121 ο Έφορος Κεντρικής Μακεδονίας εκφράζει ην ευαρέσκεια του για τις καλές τους πράξεις στους κάτωθι προσκόπους της 36^{ης} Ομάδας .

Κύρο Κύρου, Αργύριο Δημητρακάκη , Γεώργιο Γουδή, Δημήτριο Κατσαμάκα, Δημήτριο Οικονόμου, Ιωάννη Δημάδη, Αναστάσιο Καρατζόγλου, Στέφανο Σακελλαρίδη, Γρηγόριο Οικονόμου, Παρμενίων Κούλη, Λάζαρο Κούλη, Ανέστη Καλλιαδέλη, Αρ. Τζιαμπύρα και Αντώνιο Σαρηκωστή. Αυτοί οι 14 ήταν και μερικοί από τους πρώτους προσκόπους της Βέροιας

Εκείνη την εποχή συγκροτείτε και ο πρώτος Τοπικός Προσκοπικός Σύνδεσμος με πρόεδρο τον υποδιοικητή Βέροιας Ν. Τσιότσιο. Ο Τ.Π.Σ. ζήτησε και πήρε 300 δρχ. οικονομική ενίσχυση από τον δήμο Βέροιας για να προμηθευτούν οι πρόσκοποι στολές.

Στις 10 Σεπτεμβρίου 1918 με το έγγραφο του ο Ζαρκάδης ενημερώνει τον Έφορο Κ. Μακεδονίας ότι καθήκοντα υπαρχηγών ασκούν οι Αναστάσιος Καρατζόγλου και Γεώργιος Γουδής οι οποίοι δεν φέρουν βαθμό, λόγο ότι δεν έχουν περάσει τις κατάλληλες εξετάσεις , να σημειώσουμε εδώ ο Καρατζόγλου είναι μαθητής της Πέμπτης και ο Γουδής μαθητή της Τετάρτης Γυμνασίου. Το έγγραφο αυτό μας προβληματίζει ιδιαίτερα καθώς σε σχέση με το βιβλίο του Ησαΐα Ησαΐα με τίτλο «Η Ιστορία του Ελληνικού Προσκοπισμού» (Έκδοση 1949

, επανέκδοση 2010) στο οποίο αναφέρει ότι το 1918 λειτουργούν δύο ομάδες στην Βέροια και μία στην Νάουσα (σελ 198). Αλλά και την συνέντευξη του στην εφημερίδα Κρίκος ο Α. Καρατζόγλου αναφέρει ότι αργότερα την επόμενη χρονιά (εννοεί πιθανός την σχολική χρονιά) ιδρύετε και δεύτερη εξωσχολική όμως ομάδα προσκόπων στην οποία Αρχηγέυων ήταν ο Γ. Γουδής καθώς δεν είχε την κατάλληλη ηλικία και στην πρώτη Αρχηγεύων είναι ο ίδιος ο Α. Καρατζόγλου. Πολύ πιθανόν εδώ να υπάρχει μια μικρή αλήθεια καθώς ο Ζαρκάδης να μην είχε τον απαιτούμενο χρόνο ενασχόλησης και να είχε ατύπως αναθέσει την αρχηγεία των δύο ομάδων στους δύο αυτούς μαθητές ενώ ο ίδιος να είχε έναν εποπτικό ρόλο έναντι του Εφόρου Κεντρικής Μακεδονίας στην Θεσσαλονίκη.

Στις 16 Οκτωβρίου 1918 έχουμε το τελευταίο εισερχόμενο έγγραφο, στο Πρωτόκολλο του Γυμνασίου με ΑΠ 734, σχετικά με την προσκοπική ομάδα καθώς με εγκύκλιο του το Υπουργείο παιδείας ρυθμίζει τα περί ίδρυσης προσκοπικών σχολικών ομάδων τις οποίες προφανώς υπάγει στις κατά τόπους Προσκοπικές Εφορείες. Από εκείνη την στιγμή και μετά η προσκοπική ομάδα αποκτά την αυτονομία της, προφανώς εποπτεύετε και υποστηρίζετε από το Γυμνάσιο Βέροιας αλλά αλληλογραφεί για θέματα προσκοπισμού μόνο με τον Έφορο Κεντρικής Μακεδονίας στην Θεσσαλονίκη .

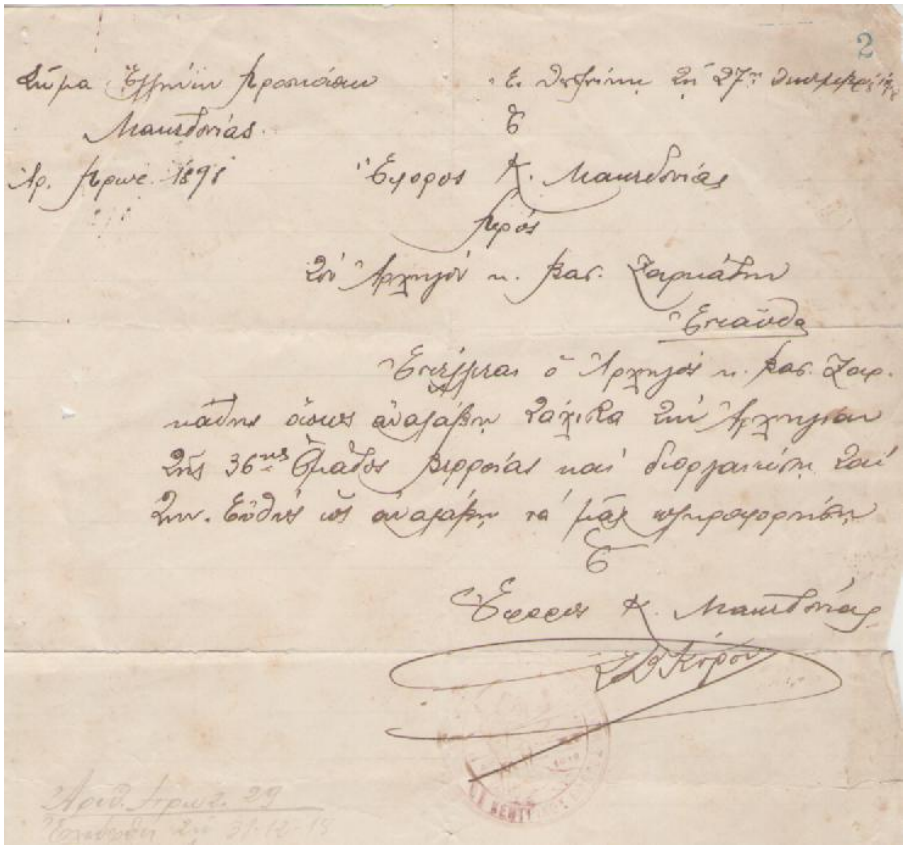

Η εντολή στον Β. Ζαρκάδη να αναλάβει την αρχηγεία.

Έτσι ο εν λόγω έφορος στις 27 Δεκεμβρίου 1918 εκδίδει την αρχαιότερη Εντολή Διοικήσεως που έχουμε στα χέρια μας στην οποία αναθέτει καθήκοντα Αρχηγού Ομάδας στον Βασίλειο Ζαρκάδη (φωτ 1.). Πιθανώς αυτή η εντολή να έμεινε ανενεργή καθώς ήδη από τις 18 Δεκεμβρίου Γυμναστής στο Γυμνάσιο έχει αναλάβει στο μεταξύ ο Ευάγγελο Παυλίνης με διορισμό του Υπουργείου Παιδείας , οποίος εμφανίζετε κατά το 1919 να είναι και ο αρχηγός της ομάδας προσκόπων της Βέροιας.

Βασίλειος Ζαρκάδης

Οι γνώσεις μας για τον Βασίλειο Ζαρκάδη δεν είναι πολλές. Στο βιβλίο του Εμ. Ζάχου ¨Οι Αναμνήσεις ενός Βερροιώτη¨ πληροφορούμαστε ότι ήταν διεθνής ξιφομάχος και γαμπρός του Ιωάννη Μπέζα Βεροιώτη .

Έτσι λοιπόν από την ιστοσελίδα της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής πληροφορούμαστε ότι ο Βασίλειος Ζαρκάδης ομογενής ξιφομάχος , ήταν ο σημαιοφόρος της Ελληνικής αποστολής στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αμβέρσας στο Βέλγιο το 1920. Ο Ζαρκάδης είχε γεννηθεί πιθανώς στην Θεσσαλονίκη καθώς το 1906 ως Αθλητής της ομάδας Ποδοσφαίρου "Όμιλος Φιλομουσων" Θεσσαλονίκης μετέπειτα Ηρακλής Θεσαλονίκης συμμετείχε στην μεσολυμπιάδα όπου κατέκτησαν το Χάλκινο Μετάλιο. Το 1920 ως ξιφομάχος πλέον συμμετέχει στους ολυμπιακούς Αγώνες τις Αμβέρσας όπου δεν κατάφερε να διακριθεί πέρα από το γεγονός ότι ηταν ο πρώτος αθλητής που μπήκε στο στάδιο κατά την Τελετή Έναρξης των Ολυμπιακών αγώνων.

Το 1912 ο Βασίλειος Ζαρκάδης μαζί με τους συναθλητές στον Ηρακλή Θεσσαλονίκης Κύρου Ιωάννη και Γεώργιο Σωτηριάδη επτά ημέρες μετά την απελευθέρωση της πόλης παρουσιάστηκαν εθελοντικά στον τότε τρατιωτικό διοικητή της πόλης πρίγκιπα Νικόλαο, ζητώντας του να καταταγούν στον Ελληνικό στρατό ο οποίος συνέχιζε τις μάχες απελευθέρωσης. Τελικά όμως αποφασίστηκε να αναλάβουν καθήκοντα χωροφυλακής και κετελούσαν μόνο νυχτερινές περιπολίες. Ένα χρόνο αργότερα , το 1913 μαζί με άλλα μέλη του συλλόγου συγκρότησαν το πρώτο εθελοντικόσώματου 5^{ου} Συντάγματος Ευζώνων συμμετέχοντας στις μάχες Κρέσνας και Τζουμαγιάς .

Δυστηχώς δεν γνωρίζουμε κάτι περισσότερο για τον Βασίλειο Ζαρκάδη.

Ο Βασίλειος Ζαρκάδης επικεφαλής της Ελληνικής Ομάδας στους Ολυμπιακους Αγώνες της Αμβέρσας το 1920

1918

Αρχηγός Ομάδας Βασίλειος Ζαρκάδης

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
36η Ομάδα	**40**	**1**	**41**

1919

ΑΟΠ 36ης Ευάγγελος Παυλίνης
ΑΟΠ 1ης Αναστάσιος Καρατζόγλου - Εμμανουήλ Βελτσίδης
ΑΟΠ 2ης Γεώργιος Γουδής

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Ομάδα	40	3	**43**
2η Ομάδα	**40**	**3**	**43**

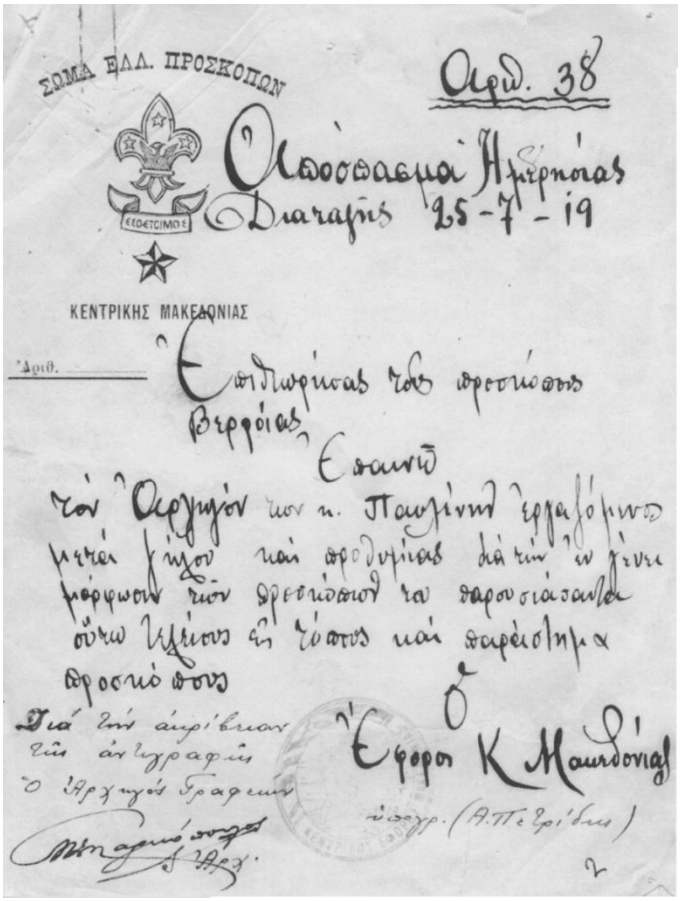
ΣΩΜΑ ΕΛΛ. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Αριθ. 38

ΕΥΔΕΣΙΜΟΣ

Ανακοίνωσις Ημέρησία

Διαταγής 25-7-19

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αριθ.

Ευαρέσκεια εφόρου Κ. Μακεδονίας στον αρχηγό Ε. Παυλίνη

Ευάγγελος Παυλίνης

Ο Ευάγγελος Παυλίνης (1887-1953) , ξεκίνησε σπουδες στη νομική αλλά στράφηκε ση γυμναστική το 1908. Εργάστηκε ως γυμναστής στην Αμπέτειο Σχολή του καίρου και στο γυμνάσιο της Βέροιας. Το 1921 διορίζετε καθηγητής στο Διδασκαλείο της Γυμναστικής στην Αθήνα από το 1934-1939 και από το 1945-1949 θα υπηρετήσει ως γενικός επιθεωρητής της γυμναστικής. Ίδρυσε την Εταιρεία Γυμναστικών Μελετών (1932) και εξέδωσε το περιοδικό Ελληνική Αγωγή (1933-1936, 1946-1949) και σειρά συγγραμμάτων . Θεωρείτε ως ένας από τους θεμελιωτές του αθλητικού πνεύματος στην Ελλάδα μεταξύ άλλων μαζι και με τον Αθανάσιο Λευκαδίτη.

Ο Παυλίνης πρέπει να έμεινε αρχηγός μέχρι το πρώτο εξάμηνο του έτους , στην συνέχεια με την νέα προσκοπική περίοδο αναλαμβάνει αρχηγεύων ο Γ. Γουδής (μαθητής ακόμα του Γυμνασίου) και σε επιστολή του προς τον Γενικό Έφορο στις 1 Νοεμβρίου ο Γεώργιος Γουδής αναφέρει ότι ξεκίνησαν κανονικός οι εργασίες των ομάδων και ότι η δύναμη των ομάδων ανέρχονται στους 80 και ότι η προσκοπική κίνηση έχει γίνει δεκτή από τους κατοίκους της πόλης.

Στο τέλος του έτους αναλαμβάνει την αρχηγεία της μίας ομάδας ο Εμμανουήλ Βελτσίδης ιατρός και την δεύτερη έχει ο Γ. Γουδής.

Κατά το έτος αυτό οι ομάδες στεγάζονται σε διώροφη οικοδομή με ενοίκιο στην σημερινή οδό Γ. Γουδή ιδιοκτησίας Ιωάννου Γουδή δίπλα στην οικοδομή Φωκά.

Κατά το 1919 ο Γυμνασιάρχης Αναστάσιος Λαζάρου γράφει τον
ΥΜΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Είμαι της Βέροιας παιδί
κι απ όλους ξεχωρίζω
κι η λεβεντιά μου μαρτυρά
κι η χάρη μου διηγιέται
πως είμαι Πρόσκοπος γι αυτό
χαρά παντού σκορπίζω.

Σαν απ τη στάχτη ο φοίνικας
από μένα κάποια μέρα
θα ξεφυτρώσει ως πέρα
αγάπη και χαρά

Το νου δεν έχω στο κακό
και συλλογιέμαι μόνο
που θα πετάξω σαν πουλί
σε ποιο βουνό ποια ράχη
να χύσω βάλσαμο χαρά
κι ο πονεμένος να χει

Σαν απ τη στάχτη φοίνικας
από μένα κάποια μέρα
θα ξεφυτρώσει ως πέρα
αγάπη και χαρά

Ενορχήστρωση Εμμανουήλ Ζάχος .

1920

Τ.Ε. Βεροίας Βελτσίδης Εμμανουήλ

Αρχηγός Συστήματος Προσκοπικών Ομάδων Στέφανος Βαφείδης
ΑΟΠ 1^{ης} Γεώργιος Γουδής
ΑΟΠ 2^{ης} Γεώργιος Δαρής
ΑΟΠ 3^{ης}

Το 1920 ιδρύεται και 3^{η} ομάδα στην Βέροια και έτσι σχεδόν ταυτόχρονα ιδρύετε και η Τοπική Εφορεία Βέροιας με πρώτο Τοπικό Έφορο τον κ Εμμανουήλ Βελτσίδη, Ιατρό. Με την ίδρυση της 3^{η}ς ομάδας έχουμε ένα πλήρες σύστημα προσκοπικών ομάδων στο οποίο αρχηγός αναλαμβάνει ο Στέφανος Βαφείδης γονέας των αδελφών Βαφείδη προσκόπων .

Εμμανουήλ Βελτσίδης(1881-1944) Ιατρός,

Γεννήθηκε το 1881 στην Βέροια.
Σπούδασε στην αυτοκρατορικη ιατρική σχολή της Κωνσταντινούπολης.
Κατά την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα 1904-1908 προσέφερε τις υπηρεσίες του στους αγωνιστές είτε περιθάλποντάς τους από τραυματισμούς είτε από την ελονοσία.
Επισκεπτόταν συχνά καλύβες Ελλήνων μαχητών στον βάλτο των Γιαννιτσών .
Σκοτώθηκε τον Απρίλιο του 1944 από την ομάδα του Γεώργιου Πούλου συνεργάτη των κατοχικών δυνάμεων μαζί και με άλλους επιφανής πολίτες της πόλης.

1921

Τ.Ε. Βεροίας Βελτσίδης Εμμανουήλ

ΑΣ 1ου Στέφανος Βαφείδης
ΑΟΠ 1ης Γεώργιος Γουδής
ΑΟΠ 2ης Γεώργιος Δαρής
Το 1921 γνωρίζουμε μόνο ότι λειτουργούν δύο ομάδες .

1922

Η ανάπτυξη της προσκοπικής κίνησης στην Βέροια βασίστηκε κυρίως στους μαθητές του Γυμνασίου της Βέροιας . Συνομήλικους συμμαθητές οι οποίοι ασκούσαν ταυτόχρονα καθήκοντα αρχηγών και υπαρχηγών των ομάδων. Μοιραία λοιπόν με την μικρασιατική Εκστρατεία αρκετοί νεαροί ακόμα μαθητές και ηγετικά στελέχη των προσκόπων επιστρατεύονται και συμμετέχουν στον πόλεμο κάτι το οποίο πληροφορούμαστε από το Βιβλίο του Στέφανου Ζάχου σε σχετικό κεφάλαιο . Οπότε κατά και μετά την εκστρατεία η προσκοπική κίνηση εξασθένισε και έπαψε την λειτουργία της. Μετά τον πόλεμο υπήρξε μια γενική απεχθεια του κράτους και του πλυθυσμού έναντι σε οτιδήποτε θύμιζε στρατό καθώς και αδιαφορία από το ίδιο το κράτος έναντι του προσκοπισμού που τα προηγουμενα χρόνια είχε στηρίξει

2.2 Η Ίδρυση του προσκοπισμού στην Νάουσα

Ο Προσκοπισμός στην Νάουσα ιδρύθηκε σχεδόν ταυτόχρονα με την Βέροια και πάντα με τις ίδιες ανακοινώσεις και προτροπές του Επιθεωρητή Σχολείων, στα πλαίσια του Γυμνασίου της Νάουσας. Δυστυχώς όμως το αρχείο της Τ.Ε. Νάουσας δεν διεσώθη από την καταστροφή του 1949 και με αποτέλεσμα οι πληροφορίες μας να στηρίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο. Έτσι και σύμφωνα με της έρευνα του κ. Χρήστου Ζάλιου η οποία δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΛΑΟΣ στις 17 και 24 /12/ 2006. Αλλά και από το βιβλίο του Ησαΐα Ησαΐα ¨Η Ιστορία του Ελληνικού Προσκοπισμού¨(Έκδοση 1949 επανέκδοση 2011) γνωρίζουμε ότι το 1918 ιδρύεται ο προσκοπισμός στη Νάουσα.

Ο Τοπικός Προσκοπικός Σύνδεσμος του ΣΕΠ στη Νάουσα αποτελούνταν από τους:

Αρνή Θωμά, Οικονόμου Θωμά, Γκούτα Θεοδόσιο, Πετρούνια Βασ. (Δ/ντή τότε του Γυμνασίου), Λαναρά Σπύρο (τότε Δήμαρχος), Αρνή Φίλιππο (φαρμακοποιό), Φοεωλέντερ (αρχιμηχανικό της ΕΡΙΑ), Σιμανίκα Νικηφόρο, Νικ. Θ. Αρνή. Δεν γνωρίζουμε ποιος ασκούσε καθήκοντα αρχηγού.

Ο Τ.Π.Σ. της Νάουσας ανέπτυξε πολύ μεγάλη δραστηριότητα και κατάφερε εκτός των άλλων να δημιουργήσει και μια αξιόλογη φιλαρμονική.

Η φιλαρμονική των προσκόπων είναι η τρίτη στη σειρά πλήρως οργανωμένη μπάντα, που δημιουργήθηκε στη Νάουσα στις αρχές του 20ου αιώνα. Αποτελούνταν από 40-45 μουσικά όργανα και αποτέλεσε ένα άρτια οργανωμένο μουσικό σχολείο, όπου έμαθαν μουσική τα παιδιά της πόλης. Στη φωτογραφία του 1921 διακρίνουμε στο συμβούλιο του ΣΕΠ, τον Σπύρο Λαναρά (Δήμαρχος εκείνης της περιόδου). Ξέροντας ότι ο Σπύρος Λαναράς μετά τη διάλυση του Ευαγγελισμού, είχε κρατήσει τα μουσικά όργανα, τα βιβλία κλπ του Αναμορφωτικού Συνδέσμου πληρώνοντας ως αποζημίωση στα ελληνικά εκπαιδευτήρια Ναούσης το ποσό των 110 οθωμανικών λιρών, μπορούμε να υποθέσουμε, ότι η φιλαρμονική των προσκόπων χρησιμοποιούσε από τη σύστασή της αυτά τα όργανα. Είναι δε πολύ πιθανό και τα όργανα της φιλαρμονικής του «Λαϊκού Συνδέσμου» (δεύτερη φιλαρμονική που υπήρχε στη Νάουσα το 1910) να παραδόθηκαν στη μπάντα των προσκόπων.

Αρχιμουσικός της μπάντας των προσκόπων ήταν ο Μουραμπάς, ο οποίος είναι πολύ πιθανόν ότι διετέλεσε αρχιμουσικός και στην παλαιότερη φιλαρμονική του «Ευαγγελισμού» επί Τουρκοκρατίας. Πληροφορίες για το πότε ακριβώς ξεκίνησε η λειτουργία της φιλαρμονικής δεν έχουμε, ξέρουμε όμως ότι λειτούργησε μέχρι το 1923-24 όπου και πρέπει για λίγα χρόνια να σταμάτησε την λειτουργία του.

Η φιλαρμονική των προσκόπων Νάουσας στις 21-3- 1921

Πολλά από τα παιδιά, που συμμετείχαν στις Ομάδες των προσκόπων, διακρίθηκαν αργότερα στην κοινωνική ζωή της Νάουσας.

Σε αναφορά του ο Χρυσόστομος Σαββατόπουλος, Τοπικός Έφορος Νάουσας από το 1950 έως το 1973 στις 27 /2/ 1960 προς τον Περιφερειακό Έφορο Ημαθίας αναφέρει ότι ο ίδιος το 1927 με αναφορά του στον Έφορο Κεντρικής Μακεδονίας κ. Φέσσα έλαβε εντολή για την επανίδρυση της 1ης Ομάδας Προσκόπων Νάουσας στην οποία αρχηγός ανέλαβε ο Χαρ. Θωμαΐδης με τον ίδιο ως υπαρχηγός .

Πρόσκοποι Νάουσας το 1928

Η ομάδα αυτή λειτούργησε κανονικά ως αυτόνομη ομάδα υπαγόμενη στην Π.Ε. Θεσσαλονίκης και εντάχθηκε το 1930 στην Τ.Ε. Βέροιας όπως και θα δούμε σε επόμενο κεφάλαιο.

2.3 Η Προσκοπική Ομάδα των Ολυμπίων .

Μια άγνωστη ιστορία έρχεται να προστεθεί για την δράση μιας ομάδας Προσκόπων στην Περιοχή της Αλεξάνδρειας και ποιο συγκεκριμένα στην Ι.Μ. Αγίου Αθανασίου Σφηνίτσης στην Αγκαθιά Ημαθίας .

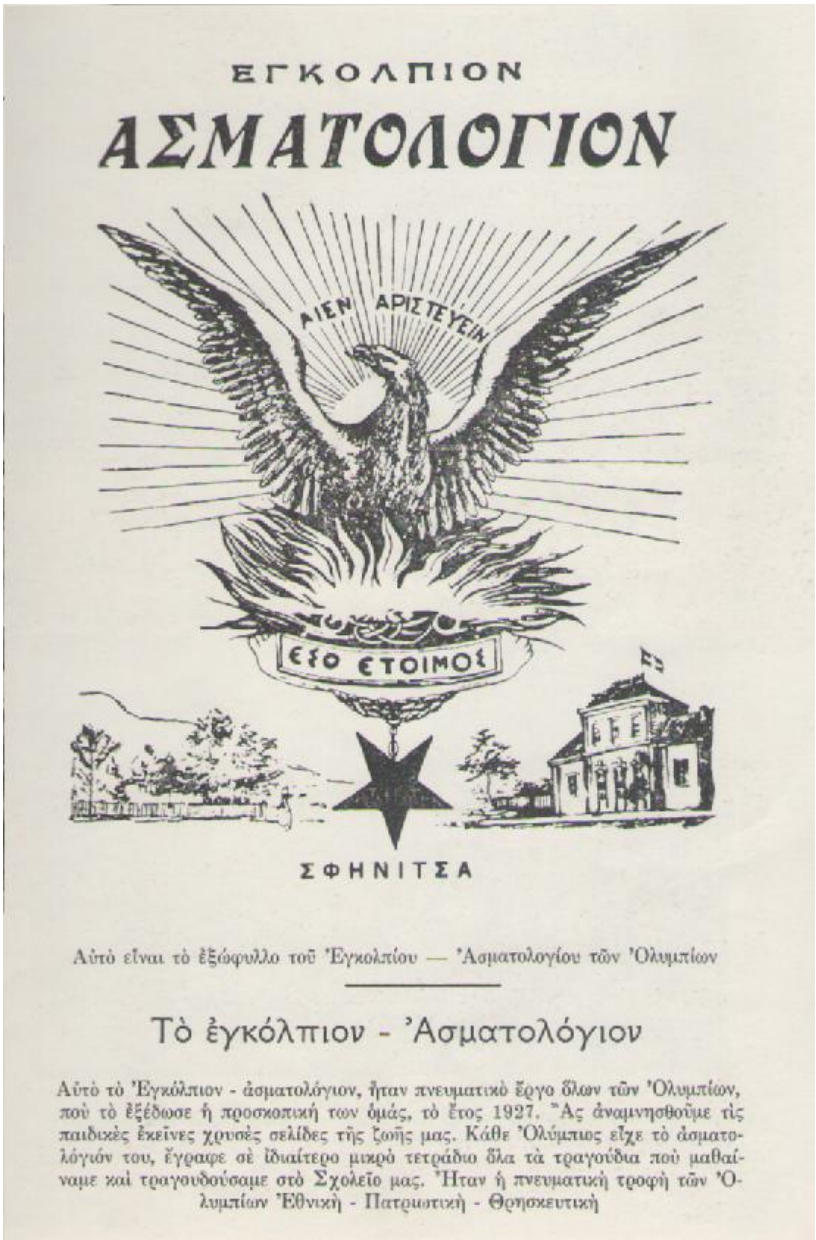

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΣΦΗΝΙΤΣΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐξώφυλλο τοῦ Ἐγκολπίου — Ἀσματολογίου τῶν Ὀλυμπίων

Τὸ ἐγκόλπιον - Ἀσματολόγιον

Αὐτὸ τὸ Ἐγκόλπιον - ἀσματολόγιον, ἦταν πνευματικὸ ἔργο ὅλων τῶν Ὀλυμπίων, ποὺ τὸ ἐξέδωσε ἡ προσκοπική των ὁμάς, τὸ ἔτος 1927. Ἂς ἀναμνησθοῦμε τὶς παιδικὲς ἐκεῖνες χρυσὲς σελίδες τῆς ζωῆς μας. Κάθε Ὀλύμπιος εἶχε τὸ ἀσματολόγιόν του, ἔγραφε σὲ ἰδιαίτερο μικρὸ τετράδιο ὅλα τὰ τραγούδια ποὺ μαθαίναμε καὶ τραγουδούσαμε στὸ Σχολεῖο μας. Ἦταν ἡ πνευματικὴ τροφὴ τῶν Ὀλυμπίων Ἐθνικὴ - Πατρωτικὴ - Θρησκευτικὴ

Όπως πληροφορούμαστε από το βιβλίο
"Το χρονικό των Ολυμπίων " του Δημ. Ξαντινίδη (έκδοση 1973)
Ένα απογευματινό του χειμώνα του 1923, εκατό μικρά ορφανά αγόρια πεζοπορούσαν κάτω από ψιλή βροχή και ομίχλη με επικεφαλή τον Αρίσταρχο Μιχιτσόπουλο, και πήραν τον δρόμο από τον Γιδά (σημερινή Αλεξάνδρεια) προς την Ι.Μ. Αγίου Αθανασίου Σφηνίτσης όπου ακόμα και σήμερα βρίσκεται η Ιερά Μονή. Δύο ή τρεις βοϊδάμαξες φορτωμένες με κουβέρτες, ρούχα και τρόφιμα προπορεύονταν. Το μοναστήρι έμελε να γίνει για αυτά τα προσφυγόπουλα το ορφανοτροφείο και σχολείο τους μέχρι το 1930 όπου και σταδιακά ενηλικιώθηκαν και παραδόθηκαν στην κοινωνία και πολλοί από αυτούς διέπρεψαν.

Όπως μας πληροφορεί ο Νικόλαος Βερβερίδης Έφορος Γραμματέας τότε (1973) της Ε.Π. Αν. Μακεδονίας Θράκης και μετέπειτα έφορος Αεροπροσκόπων της Ε.Π. Μακεδονίας Θράκης , την άνοιξη του ίδιου έτους το 1923 ανήμερα του Αγίου Γεωργίου με ιδέα του Γεώργιου Σαφακόπουλου Γεωπόνου από την Κατερίνη στα παιδιά αυτά δόθηκε ως δώρο μια προσκοπική στολή . Μία στολή που έμελε να τους αλλάξει την ζωή. Τα ορφανά αυτά παιδιά που προέρχονταν από την Μικρά Ασία, και τον Πόντο είχαν χάσει πατρίδα και οικογένεια. Την ίδια μέρα έδωσαν την προσκοπική του υπόσχεση , με αυτόν τρόπο απόκτησαν μια νέα πατρίδα και μια νέα οικογένεια καθώς οι πρόσκοποι είναι αδελφοί μεταξύ τους. Αρχηγός ομάδας ανέλαβε ο Γεώργιος Σαφακόπουλος και πρώτοι ενωμοτάρχες οι Παναγιώτης Καργιαλής, Στέφανος Ιωάννου και ο Ορέστης Μεϊμάρογλου. Μέχρι και το 1930 όπου από το ορφανοτροφείο έφυγαν και τα τελευταία παιδιά , πέρασαν από τις τάξης του περισσότερα από 300 παιδιά . Από όσα μάλιστα γνωρίζουμε η ομάδα αυτή ήταν και η μοναδική ομάδα προσκόπων στην επαρχία της Βέροιας καθώς ο προσκοπισμός στην Βέροια είχε αναστείλει την δραστηριότητα του μέχρι το 1929.

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΦΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ διδάσκαλος τῶν Ὀλυμπίων εἰς τὰ Γεωργικά. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προσκοπικῆς ὁμάδος «Ὀρφανοτροφείου Ὄλυμπος». Ἀκούραστος, φιλόστοργος, φιλάγαθος περιέβαλε μὲ ἀγάπη τοὺς Ὀλυμπίους. Αἰωνία ἡ μνήμη Του

Γεώργιος Σαφακόπουλος ο αρχηγός της ομάδας προσκόπων του Ορφανοτροφείου

Ἡ πρώτη φωτογραφία τῶν Ὀλυμπίων, ὡς πρόσκοποι εἰς τὸν Γιδᾶ (Σήμερα Ἀλεξάνδρεια), τὸ 1923

Οι Πρόσκοποι του Ορφανοτροφείου το 1923 στον Γιδά

Οι πρόσκοποι του ορφανοτροφείου το 1924 στην Βέροια

3. Η Περίοδος Γεωργίου Γουδή (1930-1939)

Η Περίοδος του 1930 έως την συγχώνευση με την Νεολαία του Μεταξά την Εθνική Οργάνωση Νεολαίας (Ε.Ο.Ν.) το 1939 χαρακτηρίζεται δικαίως ως η περίοδος Γεωργίου Γουδή για την Προσκοπική Κίνηση ολόκληρης της Ημαθίας .
Κύρια χαρακτηριστικά αυτής της περιόδου είναι

- Η ραγδαία ανάπτυξη του προσκοπισμού στην Βέροια αλλά και την ευρύτερη περιοχή με την επανίδρυση της Τ.Ε. Βέροιας .
- Η ίδρυση της Τ.Ε. Νάουσας στα μέσα της δεκαετίας .
- Οι πρώτες Κατασκηνώσεις στην Καστανιά. (1930-1939)
- Η Ίδρυση της πρώτης Περιφερειακής Εφορείας Ημαθίας Πιερίας & Γιαννιτσών το 1938.
- Η υποχρεωτική συγχώνευση με την Νεολαία Μεταξά (Ε.Ο.Ν.) και οι διαμάχες που υπήρχαν με την Ε.Ο.Ν. από το 1938 μέχρι το 1939 όπου και το Σ.Ε.Π. συγχωνεύτηκε.

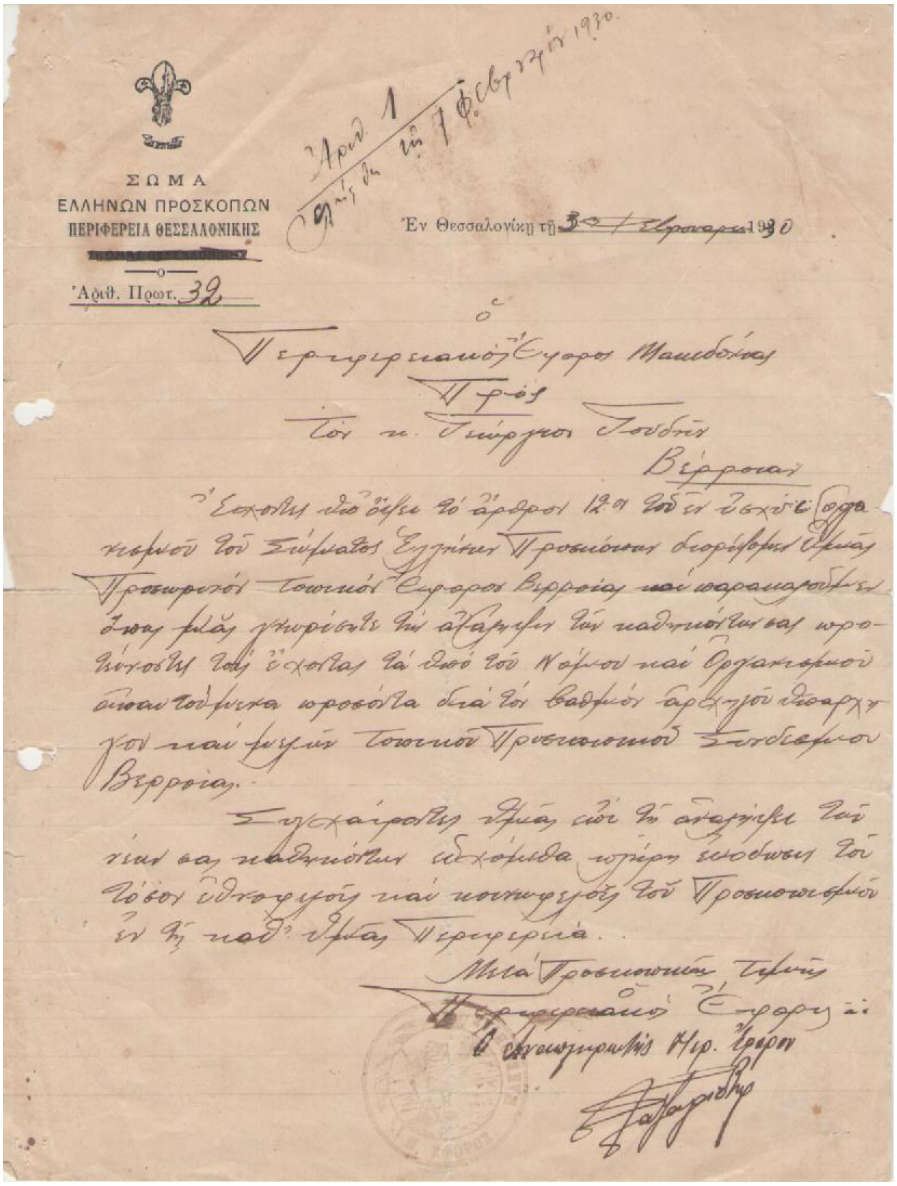

ΣΩΜΑ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 32

Αριθ. 1
Ημέρα της 7 Φεβρουαρίου 1930.

Εν Θεσσαλονίκη τη 3 Φεβρουαρίου 1930

Η Εντολή Διοίκησης του Γεωργίου Γουδή να αναλάβει καθήκοντα Τοπικού Εφόρου και να συγκροτήσει Τοπικό Προσκοπικό Σύνδεσμο (3 Φεβρουαρίου 1930)

Πριν προχωρήσουμε σε στις περιγραφές κάθε έτους να αφιερώσουμε ένα μικρό ιστορικό για το ποιος ήταν ο Γεώργιος Γουδής .
(Αντιγράφουμε από το περιοδικό Χρονικά αρ φύλου 8 σελ 26)

Γεώργιος Γουδής

Ο Γεώργιος Γουδής υπήρξε μια από τις σημαντικότερες, αλλά παράλληλα και μία από τις περισσότερο αμφιλεγόμενες προσωπικότητες της Βέροιας, κατά την περίοδο του μεσοπολέμου και της δεκαετίας του 1940. Η ανάμιξή του στα κοινά της Βέροιας, η πολιτική και στρατιωτική του σταδιοδρομία και ο απόηχος της δράσης του, θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι συντέλεσαν, σε μεγάλο βαθμό, στον καθορισμό και επηρεασμό του ιδεολογικού και κοινωνικοπολιτικού χαρακτήρα της πόλης για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο Γ. Γουδής, γεννήθηκε το 1902 (ή 1903) στη Βέροια όπου έμαθε τα πρώτα του γράμματα. Ο πατέρας του, Κωνσταντίνος Γκαλίτσιος, καταγόταν από το χωριό Φυτειά (Τσόρνοβο) και η μητέρα του Μαρία από το χωριό Μαρούσια. Ο Κωνσταντίνος και η Μαρία απέκτησαν τέσσερα παιδιά, τον Ιωάννη, την Παναγιώτα, τον Αντώνιο και τον Γεώργιο. Στο τοπικό γλωσσικό ιδίωμα της Βέροιας ο Κωνσταντίνος ονομαζόταν «Γκουντός ή Γκουντής», από το οποίο παρήχθη στη συνέχεια το επίθετο «Γουδής», το οποίο αντικατέστησε το παλαιό επώνυμο «Γκαλίτσιος» της οικογένειας. Τελείωσε με πολλές στερήσεις το Δημοτικό σχολείο και στη συνέχεια το Γυμνάσιο στη Βέροια, λόγω του θανάτου του πατέρα του (ο οποίος απεβίωσε το 1910), ενώ παράλληλα εργαζόταν στο Νηματουργείο Βέρμιον – Σωσσίδη και σε άλλες περιστασιακές εργασίες. Το 1924, αφού ολοκλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και εργάστηκε για ορισμένο χρονικό διάστημα ως υπογραμματέας του Πρωτοδικείου της Βέροιας, μετέβη στην Αθήνα για να σπουδάσει νομικά, εργαζόμενος παράλληλα στην υπηρεσία του Φωκίωνος Δραγούμη. Στην Αθήνα μυήθηκε στο συντηρητικό

πολιτικό και ιδεολογικό κλίμα της εποχής, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα την μεταφορά των κυρίαρχων συντηρητικών ιδεολογικών τάσεων και στη Βέροια. Ολοκληρώνοντας τις σπουδές του επέστεψε στη γενέτειρά του το 1929, όπου εργάστηκε ως δικηγόρος, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα πολύπλευρη κοινωνική και πολιτική δράση, καθώς και έντονα αντικομουνιστική ρητορεία, ταγμένος στο πλευρό της συντηρητικής παράταξης.

Μία από τις πρώτες ενέργειές του υπήρξε η ίδρυση της «Σχολής Στελεχών», η οποία είχε ως κύρια αποστολή την «ηθική, εθνική και θρησκευτική» διαπαιδαγώγηση της νεολαίας.

Υπήρξε, παράλληλα, ιδρυτής κατηχητικών σχολείων στην πόλη, τα οποία λειτούργησαν κάτω από την επίβλεψη της θρησκευτικής αδελφότητας «Ζωή». Την ίδια περίοδο (1930) επανίδρυσε το Σώμα των Προσκόπων, το οποίο αρκετά χρόνια νωρίτερα (1922) είχε ανασταλεί την δραστηριότητα του.

Από τις τάξεις της Χ.Ε.Ο.Β., μεταξύ άλλων, αναδείχθηκαν ο θεολόγος καθηγητής Δ. Παπαδόπουλος (μετέπειτα Τοπικός και Περιφερειακός Έφορος Ημαθίας) και ο Γεώργιος Παυλίδης, μετέπειτα επίσκοπος Τριμυθούντος της Κύπρου και στη συνεχεία πρώτος Μητροπολίτης Νικαίας (Αττικής).

Το 1937 πρωτοστάτησε στην ίδρυση παραρτήματος στη Βέροια του Σωματείου «Εθνική Εταιρεία», το οποίο τελούσε υπό την αιγίδα του Μεταξικού καθεστώτος, με βασικό σκοπό την «εθνική» και «ηθικοθρησκευτική» κατήχηση των πολιτών της Βέροιας και την ανάπτυξη πολεμικής εναντίον του «προβλήματος» του Κομμουνισμού. Αρωγός στην εδραίωση και δράση της Ε.Ε. στάθηκε η μητρόπολη της Βέροιας, παρέχοντας στο Σωματείο «*υλικήν και ηθικήν συνδρομήν*». Μάλιστα, ο τότε μητροπολίτης της πόλης Πολύκαρπος Σακελλαρόπουλος, με την υπ' αριθμ. 299/5-4-1937 επιστολή του, ζήτησε και έλαβε σχετική (έμμεση) έγκριση ενίσχυσης του Σωματείου από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Η «εθνικοθρησκευτική» του δράση, είχε ως αποτέλεσμα τον διορισμό του στο αξίωμα του Δημάρχου της Βέροιας, κατά το έτος 1939, από την κυβέρνηση του Ιωάννη Μεταξά. Ακολούθησε ο πόλεμος του 1940, οπότε αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη θέση του.

Μετά την κατάρρευση του μετώπου μετέβη στη Μέση Ανατολή και εντάχθηκε στο σώμα της «Ναυτικής Δικαιοσύνης» με το βαθμό του Υποπλοιάρχου. Μετά το 1947 επανήλθε στην Ελλάδα και υπηρέτησε ως Πρόεδρος του Ναυτοδικείου Πειραιά και Βασιλικός Επίτροπος του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου Αθηνών, από όπου το 1955 απολύθηκε με τον βαθμό του Αντιπλοιάρχου. Υπηρέτησε, επίσης, ως Νομάρχης στους Νομούς Κοζάνης, Κεφαλληνίας και Θεσπρωτίας, όπου και απεβίωσε στις 10 Ιανουαρίου του 1960.

Ο Γ.Γουδής συνέγραψε δέκα περίπου μελέτες ιστορικού, κοινωνικοπολιτικού και θρησκευτικού περιεχομένου, από τις οποίες ξεχωρίζουν κυρίως οι: «Η Ελλάς κατά τον δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον (1939-1945)» και

«Η από αμνημονεύτων χρόνων Ελληνικότητα της Μακεδονίας». Προς τιμή του, μία από τις οδούς της Βέροιας, ονομάστηκε οδός «Γουδή Γεωργίου».

3.1 1930 -1937 Τ.Ε. Βέροιας και Τ.Ε. Νάουσας

1930

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Αργύριος Δημητρακάκης – Φιλοκτήμων Παπαδόπουλος
ΑΟΠ 2ης Αθανάσιος Τσανάκας – Κωνσταντίνος Χατζηδήμος
ΑΟΠ 3ης Γεώργιος Ζανετόπουλος
ΑΟΠ 4ης Αθανάσιος Δαβόρας
ΑΟΠ 1ης Νάουσας Χαράλαμπος Θωμαΐδης

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	23	2	**25**
2η Βέροιας	22	2	**24**
3η Βέροιας	22	1	**23**
4η Βέροιας	19	1	**20**
1η Νάουσας	33	1	**34**
ΤΕ Βέροιας		3	**3**
Σύνολο	**86**		**95**

Σημαντικά γεγονότα

Μετά από πρόσκληση του Φιλοπροοδευτικού Συλλόγου Μέγας Αλέξανδρος Βεροίας ο Τ.Ε. Θεσσαλονίκης επισκέπτεται την Βέροια και διαπιστώνει ότι λειτουργούν δύο ομάδες προσκόπων στις 3 Φεβρουαρίου δίνει εντολή στον Γεώργιο Γουδή να σχηματίσει Τοπική Εφορεία ασκών τα καθήκοντα προσωρινά και μέχρι της έγκρισης της Γενικής Εφορείας , και στις 17/2/1930 με επιστολή προς τον Γενικό Έφορο , αναφέρει το γεγονός και προτείνει την σύσταση Τ.Ε. Βεροίας με Τοπικό Έφορο τον Γεώργιο Γουδή ο οποίος ήταν ένας από τους αρχηγούς των δύο ομάδων που λειτουργούσαν ήδη από 1929.

Ήδη όμως με την Ημερήσια Διαταγή του ο Γεώργιος Γουδής στις 10 Φεβρουαρίου αναφέρει ότι με το υπ αριθμ 32 έγγραφο από τις 3/2/1930 του Π.Ε. Θεσσαλονίκης επανιδρύει την Τ.Ε. Βέροιας με την ίδρυση της 1ης , 2ης ομάδας Βέροιας και της 1ης ομάδας Νάουσας η οποία λειτουργούσε ήδη από το 1927. Στην συνέχεια του ίδιου έτους και μετά την κατασκήνωση του καλοκαιριού οι ομάδες της Βέροιας γίνονται τέσσερις.

1η Κατασκήνωση Προσκόπων (Βεροίας και Νάουσας) στην Καστανιά

επί του χώρου που χρησιμοποιείτε από την Χ (10η) Μεραρχία ως αναρρωτήριο (Σημερινό Προσκοπικό Κέντρο Καστανιάς & περιβάλλοντος χώρου)
Αρχηγός Κων/νος Παπαχατζής .

Επί χρόνια υπήρχε η άποψη ότι η πρώτη κατασκήνωση του 1930 διεξήχθη στο Γρα – Γρου της Καστανιάς, αυτήν την άποψη έρχεται να απορρίψουν τα παρακάτω δεδομένα

Σε έγγραφό που υπάρχει στο αρχείο της Τ.Ε. Βέροιας σε αλληλογραφία με την 10η Μεραρχία Πεζικού παραχωρείτε από αυτήν ο χώρος του στρατιωτικού αναρρωτηρίου. Σε έρευνα στο γραφείο Περιουσίας του Δήμου Βέροιας που διεξήχθη διαπιστώθηκε ότι ο χώρος που τουλάχιστον από την οριστική διανομή του 1958 έως και σήμερα αναφέρεται ως Στρατιωτικών Αναρρωτήριων είναι ο Χώρος που εφάπτεται με το σημερινό Προσκοπικό Κέντρο Καστανιάς .

Επίσης στην Εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στις 2 Σεπτεμβρίου 1930 στην 2η σελίδα δημοσιογράφος που υπογράφει ως Φ.Κ. που επισκέφθηκε την κατασκήνωση προσκόπων αναφέρει ότι αφού φθάνει κανείς στην Καστανιά (χωρίο) συνεχίζει οδικώς για την κατασκήνωση και φθάνει μετά από περίπου 5 λεπτά

Τρίτο στοιχείο είναι η Ημερήσια Διαταγή του Τοπικού Εφόρου στις 21 Ιουλίου 1931 Αριθμ 21 που αναφέρει σχετικά με την κατασκήνωση

… Θα αναχωρήσει άπαντες δια του τόπου του στρατοπέδου άπασα η δύναμης των δύο τούτων τμημάτων. Αφικνούμενης εις τον τόπον της Κατασκήνωσης, άνωθεν προς το ΒΔ μέρος του στρατιωτικού αναρρωτηρίου Γ Σώματος Στρατού – Παπά Βρύση Καστανιάς…

Ως θέση Παπά Βρύση είναι χαρακτηρισμένη μέχρι και σήμερα η τοποθεσία του Προσκοπικού Κέντρου Καστανιάς .

Επίσης στον ίδιο αρχικώς χώρο οι κατασκηνώσεις πραγματοποιούνται και τα επόμενα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΡΡΟΙΑΝ

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗΝ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝ

ΠΩΣ ΠΕΡΝΟΥΝ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1.—Σὲ μιὰ παγευτική τοποθεσία, κοντὰ στὴν δροσολουσμένη Καστανιά, καὶ σὲ ὕψος 1200 περίπου μέτρων πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, ἔχει ἐγκατασταθῆ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Αὐγούστου, ἡ θερινὴ κατασκήνωσις τῶν προσκόπων μας.

Πρὶν ἀχνίσουμε ὅμως νὰ περιγράψουμε τὸ κοκκίνδυο ταξείδι, ποὺ κάνει κανεὶς στὸν ἐλκεινὸ καὶ τριπάθλιο δημόσιο δρόμο, γιὰ νὰ φτάσῃ στὴν πραγματικὴ αὐτὴ γῆ τῆς Ἐδέμ, πρὶν ἀρχίσουμε ὁπόμνα νὰ περιγράψουμε τὴν ὀνειρεμένη σ' αὐτυχία, χαρὰ καὶ ὑγεία ζωή, ποὺ περνοῦν τὰ προσκοπάκια μας στὸν παραμυθένιο αὐτὸν τόπο, σωστὸ καὶ ἐπιβεβλημένο εἶνε νὰ ἐκφράσουμε πολλὲς εὐχαριστίες γιὰ τὶς ὑπερανθρώπες προσπάθειες στὸν τοπικὸν ἔφορον τοῦ προσκοπισμοῦ, διαπρεπῆ δικηγόρον κ. Γουδῆν, στὸν γενικὸν ἐπόπτην τῶν προσκόπων τῆς ἐφορίας μας, ἀγαπητὸν καὶ δραστήριον κ. Κανάκην, καὶ στοὺς ἄλλους ἐξωματεύοχους τοῦ προσκοπικοῦ μας σώματος κ.κ. Παπαχατζῆν, Δημητριάδκην κ. ἄ.

Ἡ τοπικὴ ἐφορία Βεροίας, ἐν τῇ μερίμνῃ της ὅπως πραγματοποιήσῃ τὸν προορισμόν της, ἐν τῇ εὐγενεῖ αὐτοῦ σημασίᾳ, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν κατασκηνώσεως καὶ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῆς πλησίον τῆς Καστανιᾶς. Πρὸς τοῦτο καὶ οἱ ἄπορεῖ ὑπολείπουν τῶν ἐνεργετημάτων τῆς κατασκηνώσεως αὐτῆς, ἡ τοπικὴ ἐφορία Βεροῖας ἀπέστειλε εἰς ἐξήκοντα εὐπόρους καὶ εὐπολήπτους πολίτας τῆς πόλεώς μας, μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ των αἰσθήματα, δι' ἧς ἐζήτει τὴν παροχὴν χρηματικῶν εἰσφορῶν, αἵτινες θὰ διετίθεντο πρὸς διατροφὴν τῶν ἀπόρων προσκόπων.

Οἱ συμπολῖται μας, ὅπως πάντοτε, ἔσπευσαν νὰ ἐντυχόσουν τὴν εὐγενῆ αὐτὴν προσπάθειαν τῆς τοπικῆς ἐφορείας εἰς τρόπον ὥστε μετὰ πάροδον σχετικῶς ὀλίγου χρόνου, νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ ἀγλοὶ καρποὶ τόσων προσπαθειῶν καὶ τόσων κόπων. Δηλαδὴ ἡ κατασκήνωσις τῆς Καστανιᾶς!

Καὶ τώρα ἄς ξεκινήσουμε γιὰ τὴν κατασκήνωσι· γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε τὴν ζωὴ τῶν προσκόπων μας, καὶ νὰ ζήσουμε καὶ μεῖς λίγο καιρὸ κάτω ἀπὰ τὴν σκιὰ τῶν πυκνοφυλλωμένων δένδρων, μέσα στὸ μυστήριο τῶν ἀπέραντων δασῶν, ἀκούγοντας, τὸ ὑπόβλητικὸ θρόῖσμα τῶν φύλλων τῶν δένδρων, καὶ τὸ γλυκὸ καὶ μελωδικὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν.

Καθόμαστε λοιπὸν στὸ αὐτοκίνητο, περιμένοντας πότε νὰ ξεκινήσῃ, μὲ μιὰ γλυκειὰ ἀνυπομονησία. Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ, μόλις βγαίνουμε μεριὰ χιλιόμετρα ἔξω ἀπ' τὴν Βέρροια, ἀρχίζει ἡ ἀπογοήτευσις, τὸ μαρτύριο.

—Σὲ κάθε πόντο θέλει ἕμπερα καὶ ἕνα τράνταγμα τοῦ αὐτοκινήτου, ἀπιλεῖ νὰ μὲ πετάξῃ ἔξω ἀπὸ τὴν... τέντα!

Ἡ βλάστησις δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου ἀρκετὰ καλή. Μόνον μεγάλα χωράφια φαίνονται κατεστρεμένα τελείως ἀπὸ τὶς θεομηνίες, τὰ χαλάζια καὶ τὶς βροχές. Ἄς ἐλπίσουμε ὅμως, ὅτι ὁ Ἕλλην χωρικὸς μὲ τὴν δραστηριότητά του, τὸν ἀκατάβλητο ζῆλο του, καὶ τὴν ἀρωγὴ τοῦ κράτους, θὰ μπορέσῃ πολὺ γρήγορα νὰ ἐπανορθώσῃ ὅλες τὶς ζημίες ποὺ τοῦ ἐπροξένησαν ἡ θεομηνίες.

Προχωρώντας στὸν σχεδὸν ἀνεκαμένο ἀπὸ τὴν τακτικὴ διέλευσι αὐτοκινήτων δρόμο, ποὺ ἀπὸ τὸ ἕνα του μέρος ὑψώνεται ἐπιβλητικὰ καὶ κλιμακωτὰ τὸ διάφορα βουνάλάκια, γιὰ ν' ἀνεβοῦνε χωμὲ νὰ στὸ βαθὺ πράσινο τῆς χλόης τους χρώμα καὶ ν' ἀποτελέσουνε τὸ ξαφνικὸ Βέρμιον, κ' ἀπ' τὸ ἄλλο του μέρος χτίνουν προκαλόντας τὸν ἔλεγχο στὸ ἀνθρώπινο μάτι βαθειές, κ' ἀπράσιες χαράδρες, φτάνουμε μπροστὰ στὴν περίφημη Καστανιά.

Ἀρειὰ—ἀρειὰ, σκαφαλωμένα σὰν κατοίκια ἀπάνω σὲ βράχια, καθαρὰ καὶ περιποιημένα, λάμπουν κάτω ἀπὸ τὶς ἐκτυφλωτικὲς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου τὰ φρεσκοσβεστωμένα σπιτάκια της.

Ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ ρίχνει κανεὶς, ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως, ὅτι σισοβιομένες ζωὲς ἀπὸ τὴν σπόνη καὶ τὸν ἀδάλυσμένο ἀγέρα τῆς πόλις, ἀναζωογονοῦνται καὶ ξαναγιοῦνται κάλλιστα, ἐκεῖ πάνω στὴν ὁλόδροσο καὶ μυρωμένο ἀγέρα τῆς Καστανιᾶς.

Ἄς εἶναι ὕψος. Γιὰ τὴν Καστανιά, μποροῦμε νὰ γράψουμε ἐκτενέστερα ἄλλη φορά.

Συνεχίζουμε λοιπὸν τὸν δρόμο μας γιὰ τὴν κατασκήνωσι.

Πέντε λεπτὰ πήρα πάνω ἀπ' τὴν Καστανιὰ μὲ τὸ αὐτοκίνητο, μᾶς ὑποδέχεται ὁ σκοπὸς ποὺ φυλάγει στὴν κυρία εἴσοδο. Εἰδοποιεῖται ἀμέσως ὁ ἔφορος κ. Γουδῆς. καὶ μᾶς ἐξυπαντᾶζει κατάλυμα γιὰ τὴν νύχτα, μιὰ καλοστημένη κωνική σκηνὴ καθώς καὶ κάθε περιποίησι κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς διαμονῆς μας.

Τὸ μέρος ὅπου ἔχει ἐγκατασταθεῖ ἡ κατασκήνωσις, εἶναι ἄσημα φυσικῆς ὀμορφιᾶς.

Δεξιὰ κ' ἀριστερὰ, περιτριγυρισμένα ἀπὸ πυκνὰ κατωπράσινα δένδρα, ποὺ σὲ πανοφύλλουν, μὲ τὸθρόῖσμα τῶν φύλλων τους, καὶ σὲ μεθοῦνε.

Μπροστὰ κατωπράσινες, σὲ μιὰ πανοραμικὴ θέσ, ἐκτείνονται ἀτέλειωτες κοιλάδες, βαθυὲς χαράδρες, φάραγγες ἀπάτητες, χωμένες στὴ σιγὴ καὶ στὸ μυστήριο.

Πάω δέ, δηλ. μπροστὰ στὴν κυρία εἴσοδο δρόμο καὶ πέρα ἀπ' αὐτὸ, βαθειὰ πυκνοφυτεμένα δάση.

Στὴ 6 τὸ πρωΐ, ἡ σάλπιγγα κάμει τὸ ἐγερτήριο.

Μαχμουρλήδες ἀκόμη οἱ πρόσκοποί μας, ξεπροβάλλουν ἀπὸ τὰ ἀντίσκηνα.

Μὰ στὸ πρῶτο ψύσημα, στὸ πρῶτο λιγάκι τσουχτερὸ χάδι, τῆς πρωΐ ἡς ὑπερδροσερῆ; σύρμε, δὲν ἀργοῦν τὰ νυσταγμένα πρωϊνήρεμα πρόσωπα, νὰ κατεβλεθοῦν σὲ ζωηρὲς καὶ ρυθμόκινες μορφές. Μετὰ τὸ νίψιμο, ποὺ γίνεται οἱ μὲ παγωμένη βρυσοῦλα κέντε—σὲ ἀλεπὰ μακρυὰ ἀπ' τὸν κατεψυλιμό, ἠχεῖ τὸ προσκλητήριο γιὰ τὸ πρωϊνὸ φρόμπο. Γάλα ἡ τσάϊ. Πρὶν ἀπὸ τὸ φόμπα ὅμως, ξεχάσαμε νὰ σημειώσωμε ὅτι γίνεται ἡ ὁμαδικὴ προσευχὴ τῶν προσκόπων μὲ τοὺς ἀρχηγούς των, καὶ ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας. Καὶ τὰ δύο μὲ κατάνυξι καὶ ἐπιλήξασουσαν μεγαλοπρέπειαν.

Μετὰ τὸ φόρημα, ἀκολουθοῦν γυμνάσια ὑπὸ τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Δημητριάδκη.

Εἰς τὸ στρατόπεδον μένουν ἡ ἐπιμελεία τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ πρόσκοποι μάγειροι Κ. Μάνεσης, Γιαμάς, Μαυρίδης, ποὺ μὲ ἀρχιμάγειρο τὸν Κ. Μάνεση, κατανίγνονται στὸ ψῆσιμο τοῦ μεταμεσημεριανοῦ φαγητοῦ.

Στὶς 12 κ' ἀφοῦ τελειώσουν ἐννεεῖται τὰ γυμνάσια, σημαίνει σιωπίνο.

Τρεχάτοι οἱ πρόσκοποι ἔρχονται στὴ γυμνμή, μὲ τὶς κεραμβίνες τους στὸ χέρι καὶ μὲ τὴν ὄρεξη παρανυμένη, ἀπὸ τὸ γυμνάσια καὶ τὸ περιβάλλον τὸ ἐξωτικό.

Μετὰ τὸ φαγὶ ξάπλα δυὸ ὧρες κάτω ἀπὸ τὶς πυκνὲς σκιὲς τῶν δένδρων καὶ ὕπνος. Μετὰ τὸν ὕπνο καὶ μία μικρὴ ἀνάπαυσι, πάλι φαγί. Εἶναι τὸ θεῖκνο.

Τί νὰ πῇ κανεὶς καὶ νὰ μὴν πῇ γιὰ τὶς προσπάθειες καὶ τὰ φροντίδες τοῦ ἐφόρου, τοῦ ἐπόπτου καὶ τῶν ἄλλων ἐξωματικῶν, γιὰ τὴν ἄφθονη καὶ ὑγιεινὴ τροφὴ ποὺ δίνουν σεὶς; προσκόπεις; καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ15 δραχ. μόνον ἡμερησίως.

Ὅτι καὶ νὰ πῇ κανεὶς θὰ εἶναι λίγο γιὰ νὰ σταθῇ ὡς τέλεια ἐκφρασοῦμε σεὶς κόπους καὶ στὶς ἀκάμπτες φροντίδες τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ ἐργάζονται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐξεγενεσμένῃ τῆς νέας γενεᾶς.

Μετὰ τὸ θεῖκνο, γίνεται ἡ θεωρία τοῦ τοῦ ἐφόρου κ. Γουδῆ. Μετὰ εὐστροφία ποὺ εὐχαριστεῖ καὶ γοητεύει, πνεύματος καὶ γλώσσης, ἀναλύει ὁ κ. ἔφορος τὰ 5 πρῶτα ἄρθρα τοῦ προσκοπικοῦ νόμου.

Μὲ προσοχὴ καὶ ἐνδιαφέρον, γιὰ τὰ πατριωτικὰ λόγια ποὺ ἀκούνε, παρακολουθοῦνε οἱ πρόσκοποι μὲ τὰ αὐτιὰ τεντωμένα, τὴν διδασκαλία.

—Σὲ δυὸ ὧρες τελειώνει ἡ θεωρία. Καὶ στὶς 8 περίπου τὸ βράδυ, παίρνο ν οἱ προσκοποι τὸ ἀγνωστὸ καὶ καλοφτιαγμένο δεῖπνο τους. Λίγη κουβέντα, ὕστερα ἀποχώρησι, καὶ στὶς 9. 30, σπεύγε-αι στὴ σκοπιὰ τῆς νύχτας τὸ ἀκοιμητήριο

Σιωπὴ καὶ ἡμεμία ἁπλώνεται παντοῦ. Μόνο κάπου-κάπου, τὰ ἐπιτακτικὰ «ἀλτ!» τῶν σκοπῶν, ταράζουν τὴν ἡσυχία τῆς κοιμισμένης φύσεως.

Εἶναι οἱ ἔφοροι ποὺ κάνουν οἱ ὑπαξωματικοὶ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ γιὰ νὰ δοῦνε κατὰ πόσον φυλάγουν, καὶ κατὰ πόσον κοιμοῦνται οἱ μικροὶ σκοποί.

Ἔτσι λοιπόν, ὅπως τὴν περιγράψαμε πάρα πάνω, κυλᾷ ἁρμονικὰ, χαρισμένη καὶ εὐτυχισμένη, ἡ ζωὴ στὸ στρατόπεδο τῶν προσκόπων, γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ αὔριο πάλι, μὲ τὴν καινούργια ἡμέρα, μὲ καινούργια ζωὴ καὶ χαρά.

Φ. Κ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς διακηρύττει ὅτι ματαιοθέντων τῶν ἐπαναλ. μεταδ. διαγωνισμῶν ἕνεκα τὸν προμηθειῶν τῶν ἀναγκαιούντων κατὰ τὸ ὅλον. ἔτος 1930—31 εἰς τὰ ὑγειον. ἱδρύματα Θεσσαλονίκης καὶ Ἀσβεστοχωρίου 1) εἰδῶν παντοπωλείου καὶ σάπωνος 2) εἰδῶν λαχανοπωλείου ὁλοφρεσκωλείου κλπ. καὶ 3) πλύσεως λευκεμάτων ἐπαναλαμβάνονται οὗτοι ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Τμήματος Ὑγιεινῆς (Διοικητήριον 39) τὴν 12 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10—1 μ. μ. διὰ μὲν τὰ εἴδη παντοπωλείου καὶ σάπωνος καὶ λαχανοπωλείου, ὁλοφρεσκωλείου κλπ. ἀπάντων τῶν ὑγειον. ἱδρυμάτων Θεσσαλονίκης καὶ Ἀσβεστοχωρίου, βάσει δοθείσης συμφερωτέρας προσφορᾶς διὰ δὲ τὴν πλύσιν τῶν λευκεμάτων ἐλλείψει προσφορῶν.

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν ὑπ' ἀριθ. 4536)356 ἔ. ἔ. διακηρύξεως καὶ ὑπ. ἀριθ. 12480)1480 ἔ. ἔ. 22142)2442, 48) 115)4115, 489754975 ἔ. ἔ. τροποποιηθεισῶν ἡμῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς ταυταχθείσης νῦν παρούσης νοειδίτης, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ ὡς ἄνω Τμήματος.

Ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς
Σ. Γονατάς

χρόνια, οπότε αν λάβει υπόψη του κανείς και τις φωτογραφίες που υπάρχουν εύκολα αντιλαμβάνεται ότι ο χώρος δεν είναι άλλος από το σημερινό Προσκοπικό Κέντρο Καστανιάς .

Πέρα όμως από το που και το πότε έγινε αυτή η πρώτη Κατασκήνωση θα παραθέσω παρακάτω το δημοσίευμα της εφημερίδας ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ για το ποιο ήταν το πρόγραμμα και πως περνούσαν οι πρόσκοποι την ημέρα τους στην Κατασκήνωση.

ΒΕΡΡΟΙΑ – Σε μια μαγευτική τοποθεσία κοντά στην δροσολουσμένη Καστανιά και σε ύψος 1200 περίπου μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θαλάσσης , έχει εγκατασταθεί από τις πρώτες ημέρες του Αυγούστου η θερινή Κατασκήνωση των προσκόπων μας .
Πριν αρχίσουμε όμως να περιγράψουμε το κοπιώδες ταξίδι που κάνει κανείς στον ελεεινό και τρισάθλιο δημόσιο δρόμο για να φτάσεις στην πραγματική αυτή γη της Εδέμ, πριν αρχίσουμε να περιγράψουμε την ονειρεμένη σ ολοτυχία, χαρά και υγεία ζωή, που περνούν τα προσκοπάκια μας στον παραμυθένιο αυτό κόσμο, σωστό και επιβεβλημένο είναι να εκφράσουμε πολλές ευχαριστίες για τις υπεράνθρωπες προσπάθειες στον τοπικό έφορο του προσκοπισμού, διαπρεπή δικηγόρο κ. Γουδή, στον γενικό επόπτη της εφορείας, αγαπητό και δραστήριο κ. Κανάκη, και στους άλλους αξιωματούχους του προσκοπικού μας σώματος κ.κ. Παπαχατζή, Δημητρακάκη κ.α.

Η Τοπική Εφορεία Βεροίας εν τη μερίμνη της όπως πραγματοποιήσει τον προορισμό της εν τη ευρυτέρα αυτού σημασία, απεφάσισε την ίδρυση κατασκηνώσεως και την εγκατάσταση αυτής πλησίον της Καστανιάς. Προς τούτο και οι άποροι απολαύουν των ευεργετημάτων της κατασκηνώσεως αυτής. Η Τοπική Εφορεία Βεροίας απέστειλε εις εξήκοντα εύπορους και ευυπόληπτους πολίτες της πόλεως μας , μία έκκληση εις τα φιλανθρωπικά τους αισθήματα δι ης ζητεί την παροχή τίνων χρηματικών εισφορών , αίτινες θα διατίθενται προς διατροφή των απόρων προσκόπων.

Οι συμπολίτες μας όπως πάντοτε έσπευσαν να ενισχύσουν την ευγενή αυτή προσπάθεια της Τοπικής εφορείας εις τρόπον ώστε μετά παρόδου σχετικά ολίγου χρόνου να εμφανισθωσιν οι αγλαή καρποί τόσων κόπων. Δηλαδή η κατασκήνωσης της Καστανιάς .

Και τώρα ας ξεκινήσουμε για την Κατασκήνωση για να παρακολουθήσουμε τη ζωή των προσκόπων μας και να ζήσουμε και μείς λίγο καιρό κάτω από των πυκνοφυτεμένων δέντρων και το γλυκό και μελωδικό κελάδημα των πουλιών.

Καθόμαστε λοιπόν στο αυτοκίνητο περιμένοντας πότε να ξεκινήσει με μια γλυκεία ανυπομονησία. Απ την πρώτη στιγμή μόλις βγαίνουμε μερικά χιλιόμετρα έξω από την Βέροια , αρχίζει η απογοήτευση το μαρτύριο.

Σε κάθε πέντε δέκα μέτρα και ένα τράνταγμα του αυτοκινήτου ,απειλεί να μας πετάξει έξω από την … τέντα.

Η βλάστησης δεξιά και αριστερά κατά μήκος του δρόμου αρκετά καλή. Μόνο μερικά χωράφια φαίνονται κατεστραμμένα τελείως από τις θεομηνίες τα χαλάζια και τις βροχές. Ας ελπίσουμε όμως ότι ο Έλληνας χωρικός με την δραστηριότητα του , τον ακατάβλητο ζήλο του και την αρωγή του κράτους θα μπορέσει πολύ γρήγορα να επανορθώσει όλες τις ζημιές που του προξένησαν οι θεομηνίες .

Προχωρούμε στον σχεδόν ανεσκαμμένο δρόμο που από το ένα μέρος του υψώνετε επιβλητικά και κλιμακωτά τα διάφορα βουναλάκια , για να ανέβουνε χωμένα στο βαθύ πράσινο της χλόης τους χρώμα και να αποτελέσουνε το ξακουστό Βέρμιο , κι απ το άλλο του μέρος χαίνουν προκαλώντας τον ίλιγγο στο ανθρώπινο μάτι βαθιές και απρόσιτες χαράδρες , φτάνουμε μπροστά στην περίφημη Καστανιά.

Αραιά αραιά σκαρφαλωμένα σαν κατσίκια απάνω σε βράχια, καθαρά και περιποιημένα λάμπουν κάτω από τις εκτυφλωτικές ακτίνες του ήλιου τα φρεσκοασβεστομένα σπιτάκια της.

Από την πρώτη ματιά που ρίχνει κανείς αναλαμβάνετε αμέσως ότι οι σωρευμένες από την σκόνη και τον μολυσμένο αέρα της πόλης, αναζωογονούνται και ξανανιώνουν κάλλιστα εκεί απάνω στον ολόδροσο και μυρωμένο αγέρα της Καστανιάς .

Ας είναι όμως για την Καστανιά μπορούμε να γράψουμε εκτενέστερα άλλη φορά.

Συνεχίζουμε λοιπόν τον δρόμο μας για την Κατασκήνωση.

Πέντε λεπτά πέρα πάνω από την Καστανιά με το αυτοκίνητο μας υποδέχεται ο σκοπός που φυλάει στην κύρια είσοδο. Ειδοποιείται αμέσως ο έφορος κ Γουδής και μας εξασφαλίζει κατάλυμα για την νύχτα , μια καλοστημένη κωνική σκηνή καθώς και κάθε περιποίηση κατά το διάστημα της διαμονής μας.

Το μέρος όπου έχει εγκατασταθεί η κατασκήνωση είναι θαύμα φυσικής ομορφιάς.

Δεξιά και αριστερά περιτριγυρισμένα από πυκνά καταπράσινα δέντρα που σε νανουρίζουν με το θρόισμα των φύλλων σου και σε μεθούν .

Μπροστά καταπράσινες σε μια πανοραμική θέα εκτείνονται ατελείωτες κοιλάδες βαθιές χαράδρες φαράγγια απάτητες, χωμένες στη σιγή και στο μυστήριο.

Πίσω δε, δηλαδή μπροστά στην κύρια είσοδο ο δρόμος και πέρα απ αυτόν βαθειά πυκνοφυτεμένα δάση.

Στις 6 το πρωί η σάλπιγγα κάμει το εγερτήριο.

Μαχμουρλήδες ακόμα οι πρόσκοποι μας ξεπροβάλουν από τα αντίσκηνα .

Μα στο πρώτο φύσημα στο πρώτο λιγάκι τσουχτερό χάδι της πρωινής υπερδροσερής αύρας δεν αργούν τα νυσταγμένα πρωτύτερα πρόσωπα να μεταβληθούν σε ζωηρές και ροδοκόκκινες μορφές. Μετά το νίψιμο που γίνετε σε μια παγωμένη βρυσούλα 5-10 λεπτά μακριά από τον καταυλισμό ηχεί το προσκλητήριο για το πρωινό ρόφημα. Γάλα ή τσάι . Πριν από το ρόφημα όμως , ξεχάσαμε να σημειώσουμε ότι γίνετε η ομαδική προσευχή των προσκόπων με τους αρχηγούς και η έπαρση της σημαίας. Και τα δύο με κατάνυξη και εκπλήσσουσαν μεγαλοπρέπεια .

Μετά το ρόφημα , ακολουθούν γυμνάσια υπό το γενικό πρόσταγμα του αρχηγού κ Δημητρακάκη.

Στο στρατόπεδο μένουν η ενωμοτία υπηρεσίας και οι πρόσκοποι μάγειροι Κ. Μάντσης, Γιαμάς, Μαυρίδης, που με αρχιμάγειρα τον Κ. Μάντση καταγίνονται στο ψήσιμο του μεσημεριανού φαγητού.

Στις 12.00 κι αφού τελειώσουν εννοείται τα γυμνάσια , σημαίνει συσσίτιο.

Τρεχάτοι οι πρόσκοποι έρχονται στη γραμμή με τις καραβάνες τους στο χέρι και με την όρεξη παραγινωμένη από τα γυμνάσια και το περιβάλλον το εξοχικό.

Μετά το φαγί ξάπλα δυο ώρες κάτω από τις παχιές σκιές των δέντρων και ύπνος. Μετά τον ύπνο και μια μικρή ανάπαυση πάλι φαγί. Είναι το δειλινό.

Τι να πει κανείς και να μην πει για τις προσπάθειες και τις φροντίδες του εφόρου, του επόπτου και των άλλων αξιωματικών , για την άφθονη και υγιεινή τροφή που δίνουν στους προσκόπους και όλα αυτά για 15 δρχ. μόνο ημερησίως.

Ότι και αν πει κανείς θα ναι λίγα για να σταθεί ως τέλεια ικανοποίηση στους κόπους και στις ακάματες φροντίδες των ανθρώπων αυτών που εργάζονται για το καλό του έθνους και τον εξευγενισμό των νέων.

Μετά το δειλινό γίνεται η θεωρία από τον έφορο κ Γουδή. Μετά ευστροφία που ευχαριστεί και γοητεύει πνεύματος και γλώσσας, αναλύει ο κ. έφορος τα 5 πρώτα άρθρα του προσκοπικού νόμου.

Με προσοχή και ενθουσιασμό για τα πατριωτικά λόγια που ακούνε, παρακολουθούνε οι πρόσκοποι με τα αυτιά τεντωμένα την διδασκαλία.

Σε δυο ώρες τελειώνει η θεωρία , και στις 8 περίπου το βράδυ παίρνουν οι πρόσκοποι το αχνιστό και καλομαγειρεμένο δείπνο τους. Λίγη κουβέντα ύστερα αποχώρηση και στις 9.30 ακούγεται στη σιωπή της νύχτας το σιωπητήριο.

Σιωπή και ηρεμία απλώνεται παντού. Μόνο κάπου κάπου τα επιτακτικά «αλτ» των σκοπών ταράζουν την ησυχία της κοιμισμένης φύσεως .

Είναι οι έφοδοι που κάνουν οι υπαξιωματικοί και οι αρχηγοί για να δούνε κατά πόσο φυλάγουν και κατά πόσο κοιμούνται οι μικροί σκοποί.

Έτσι λοιπόν , όπως περιγράψαμε παρά πάνω κυλά αρμονικά , χαρούμενα και ευτυχισμένα η ζωή στο στρατόπεδο των προσκόπων για να ξαναρχίσει αύριο πάλι με την καινούργια ημέρα με καινούργια ζωή και χαρά

Φωτογραφία από την Κατασκήνωση του 1930

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Βέροιας Αθανάσιος Δαβόρας
ΑΟΠ 2ης Βέροιας Κωνσταντίνος Μάντσης
ΑΟΠ 3ης Βέροιας Γεώργιος Ζανετόπουλος
ΑΟΠ 4ης Βέροιας Φιλοκτήμων Παπαδόπουλος
ΑΟΠ 5ης Βέροιας Κωνσταντίνος Χατζηδήμος

Βοηθός Τ.Ε. στην Νάουσα Χαράλαμπος Θωμαΐδης

ΑΟΠ 1ης Νάουσας Σαββατόπουλος Χρυσόστομος
ΑΟΠ 2ης Νάουσας Κατσαγιάννης Π.
ΑΟΠ 3ης Νάουσας Τσαμάκας Θ.

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	15	2	**17**
2η Βέροιας	16	2	**18**
3η Βέροιας	14	2	**16**
4η Βέροιας	15	2	**17**
5η Βέροιας	16	3	**19**
1η Νάουσας	17	2	**19**
2η Νάουσας	17	2	**19**
3η Νάουσας	16	2	**18**
ΤΕ Βέροιας		3	**3**
Σύνολο	**76**	**14**	**90**

Μεγάλες Δράσεις - Κατασκηνώσεις

Πραγματοποιείται η 2η Κατασκήνωση στην Καστανιά 21/7-30/8 με Αρχηγό τον Τοπικό Έφορο Γεώργιο Γουδή.

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Βέροιας Αθανάσιος Δαβόρας
ΑΟΠ 2ης Βέροιας Κωνσταντίνος Μάντσης
ΑΟΠ 3ης Βέροιας Γεώργιος Ζανετόπουλος
ΑΟΠ 4ης Βέροιας Φιλοκτήμων Παπαδόπουλος
ΑΟΠ 5ης Βέροιας Κωνσταντίνος Χατζηδήμος

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	15	2	**17**
2η Βέροιας	16	2	**18**
3η Βέροιας	14	2	**16**
4η Βέροιας	15	2	**17**
5η Βέροιας	16	3	**19**
ΤΕ Βέροιας		3	**3**
Σύνολο	**76**		**90**

Σημαντικά γεγονότα - Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις

Πραγματοποιείται η 3η Κατασκήνωση στην Καστανιά 16/7-17/8 με Αρχηγό τον Τοπικό Έφορο Γεώργιο Γουδή.

Στις 31/12/1932 λήγει η εκπαίδευση στον Ουλαμό που είχε δημιουργηθεί το 1930 και αποφοιτούν από τους 15 περίπου που αρχικώς είχαν ενταχθεί οι
Παπαδόπουλος Δημήτριος
Παυλίδης Γεώργιος
Λυπιρίδης Κυριάκος
Γιαμάς Ιωάννης
Παπαδόπουλος Αντώνιος

Με το ΑΠ 515 Εγκύκλιο 22 της ΓΕ/ ΣΕΠ που αναφέρεται στην διοικητική δομή του ΣΕΠ, εμφανίζετε η Π.Ε. Θεσσαλονίκης να αποτελείται από δύο Τοπικές Εφορείες, τις ΤΕ Θεσσαλονίκης και ΤΕ Βέροιας

1933

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Κωνσταντίνος Χρόνης – Χαράλαμπος Θωμαΐδης
ΑΟΠ 2ης Βασίλειος Σιδέρης – Δημήτριος Παπαδόπουλος
ΑΟΠ 1ης Νάουσας Χαράλαμπος Θωμαΐδης

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	39	1	**40**
2η Βέροιας	33	1	**34**
ΤΕ Βέροιας		3	**3**
Σύνολο	**72**	**5**	**77**

Σημαντικά γεγονότα - Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις

Πραγματοποιείται αναδιοργάνωση της Τ.Ε. Βεροίας με σύμπτυξη των ομάδων σε λιγότερες αλλά μεγαλύτερες σε δύναμη. Ο κύριος λόγος αυτής της πρώτης συγχώνευσης των ομάδων τόσο σε Βέροια όσο και σε Νάουσα είναι η έλλειψη στελεχών . Στην Νάουσα μάλιστα μετά την μετακόμιση του αρχηγού της για επαγγελματικούς λόγους στην Βέροια η ομάδα αναστέλλει την λειτουργία της .

Πλέον η θερινή κατασκήνωση γίνετε θεσμός και πραγματοποιείται η 4η κατά σειρά Κατασκήνωση στην Καστανιά με αρχηγό και τον Γεώργιο Γουδή.

1934

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Γεώργιος Παυλίδης
ΑΟΠ 2ης Κωνσταντίνος Λυπηρίδης
ΑΟΠ 3ης Αντώνιος Περδίκης
ΑΟΠ 4ης Ιορδάνης Κουικόγλου

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	29	2	**31**
2η Βέροιας	23	1	**24**
3η Βέροιας	19	1	**20**
4η Βέροιας	19	1	**20**
ΤΕ Βέροιας		3	**3**
Σύνολο	**90**	**8**	**98**

Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις- Σημαντικά γεγονότα

Επανίδρυση 3ης & 4ης Ομάδας αυτή τη φορά με μεγαλύτερη δύναμη ανά τμήμα .

Αντί κατασκήνωσης πραγματοποιείται Μεγάλη Εκδρομή όπως ονομάστηκε και η σειρά των πόλεων και περιοχών που επισκέφτηκαν ήταν ,
Θεσσαλονίκη - Βόλος – Αθήνα – Ναύπλιο – Τρίπολη – Σπάρτη - Πύργος(Ολυμπία) - Πάτρα – Μεσολόγγι – Αίγιο – Διακοφτό – Κόρινθος – Λουτράκι – Ιτέα – Δελφοί – Ιτέα – Πειραιάς – Λάρισα - Θεσσαλονίκη. Αρχηγός ήταν ο Κ. Λυπιρίδης

Στην εκδρομή αυτήν που πραγματοποιήθηκε στα τέλη Ιουλίου πήραν μέρος όλοι όσοι ήταν πάνω από 14 ετών . …

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Γεώργιος Παυλίδης
ΑΟΠ 2ης Κωνσταντίνος Λυπηρίδης
ΑΟΠ 3ης Ιορδάνης Κουικόγλου

	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας			
2η Βέροιας			
3η Βέροιας			
ΤΕ Βέροιας		3	**3**
Σύνολο	**78**	**6**	**84**

Σημαντικά γεγονότα - Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις

Για την δράση εκείνη της χρονιάς γνωρίζουμε μόνο ότι πραγματοποιήθηκε η 5η Κατασκήνωση στην Καστανιά.

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Δημήτριος Φωτόπουλος
ΑΟΠ 2ης Δημήτριος Παπαδόπουλος
ΑΟΠ 3ης Γεώργιος Παυλίδης – Τσικής Κωνσταντίνος
ΑΟΠ 4ης Γεώργιος Κόντας
ΑΟΠ 5ης Αντώνιος Περδίκης
ΑΟΠ 6ης Γεώργιος Χαΐτες
ΑΑΛ Κοντογεωργάκης Μιχαήλ

Τ.Ε. Νάουσας Κωστάκης Ν.

ΑΟΠ 1ης Νάουσας Σαββατόπουλος Χρυσόστομος

	ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	41	32	7	**80**
2η Βέροιας		25	2	**27**
3η Βέροιας		39	1	**40**
4η Βέροιας		38	2	**40**
5η Βέροιας		33	1	**34**
6η Μουσικής				
ΤΕ Βέροιας			1	**1**
1η Νάουσας		20	1	
Τ.Ε. Νάουσας			1	
Σύνολο	**41**	**167**	**14**	**222**

Σημαντικά γεγονότα

Ίδρυση Προσκοπικής Μουσικής (18-2-1936) με εκπαιδευτή τον Μουσικό του στρατού δεκανέα Ηρακλή Χαΐτα

Ίδρυση 1ης Αγέλης Λυκοπούλων Βεροίας (12-12-36)

Το 1^{ο} εξάμηνο λειτουργούν οι 1^{η},2^{η} και 5^{η} ομάδα οι οποίες με απόφαση του Τ.Ε. αποτελούν 1^{ο} Σύστημα Ομάδων με Α.Σ. τον Φωτόπουλο Δημήτριο

Πραγματοποιείται η πρώτη στα παγκόσμια χρονικά Λαμπαδηδρομία της Ολυμπιακής Φλόγας από διάφορα μέρη του κόσμου. Ένα από τα μέρη που αυτή πέρασε ήταν και η Βέροια, προερχόμενη από Κοζάνη. Ως λαμπαδηδρόμοι ορίστηκαν πρόσκοποι της Βέροιας και οπλίτες της φρουράς της Βέροιας. Σε ανταπόκριση της η εφημερίδα «ΑΣΤΗΡ Βεροίας» (5/8/1936) αναφέρει :

« Την 5ην πρωϊνήν ώραν της Παρασκευής 24ης Ιουλίου διήλθαν της πόλεως μας οι Λαμπαδηδρόμοι οι μεταφέροντες την Ολυμπιακή δάδα από Ολυμπίας εις Βερολίνον. Τους εκ Κοζάνης Λαμπαδηδοδρομείς ανέμεναν εις Καστανιάν οι εκ Βεροίας Πρόσκοποι οίτινες παρέλαβον την δάδα εκ των Κοζανιτών και την μετέφερον εις Βέροια, όπου εις την πλατεία του Αγίου Αντωνίου ήσαν συγκεντρωμένοι όλοι οι κάτοικοι της πόλεως μας με τον στρατηγό Διοικητή της Χ Μεραρχίας, τον σεβασμιότατο Μητροπολίτη και τον Δήμαρχο Βεροίας και τας λοιπάς αρχάς. Επί κεφαλής από Καστανιάς μέχρι του 51 χιλιομέτρου προς του Γιδά οι λαμπαδηδρόμοι είναι πρόσκοποι Βεροίας και οπλίται της Φρουράς Βεροίας. Μετέδωσαν δε το φως ως εξής : Από Καστανιάς εις Βέροια: Δ. Παπαδόπουλος,Γ. Αστεριάδης, Κ. Γρηγοριάδης, Παπαδόπουλος, Αν. Κόντος, Γ. Γαβριηλίδης, Α. Χατζηδημητρίου, Σταμάτης, Σ. Βαφείδης, Α. Μπούρος, Κουτζόρτζης, Παπαναγίδης, Μάρκου, Κουικόγλου, όλοι πρόσκοποι και Α. Ιωαννίδης, Κ. Ιωαννίδης, Αναστ. Δημητρίου, Αν. Χειμωνίδης, Α. Ρέντζος, οπλίται και αναπληρωματικοί οι Κουλακιώτης και Χνούδης οπλίται επίσης.

Από Βεροίας μέχρι Γιδά οι πρόσκοποι και οπλίται Ι. Βελτσίδης, Πέτσας, Ραπτόπουλος, Μουρατίδης, Δουλκερίδης, Γαλανομάτης, Μακρίδης, Χυτήρης, Πατσίλας, Τσουλξης, Χατζηευστράτογλου, Χάιτας, Βλαχόπουλος, Πλευράκης, Καλαϊτζής, Δημάδης, Γούναρης, Μαργαρίτης, Γιαννάκος, Γουδέσης, Αργυράκης, Πατσίλας, Ζαφάρας και αναπληρωματικοί Βαΐδης, Δημουλάς, Μουζάκης.

Την γενικήν εποπτείαν της λαμπαδηδρομίας είχεν ο Τοπικός Έφορος προσκόπων Βεροίας, δικηγόρος κ. Γουδής με βοηθούς τους κ.κ. Μ. Κοντογεωργάκη υπολοχαγόν, Ν. Πρεβεζάνο ανθυπολοχαγών, Α. Καρατζόγλου και Γ. Αστεριάδη».

Επανιδρύεται ο προσκοπισμός στην Νάουσα , ιδρύοντας Τ.Ε. υπό τον Κωστάκη Νικόλαο και αρχηγό ομάδας τον Χρυσόστομο Σαββατόπουλο. Η ίδρυση πρέπει να προήλθε από προσπάθειες του Τοπικού Εφόρου Βέροιας κ Γεώργιου Γουδή καθώς η προηγούμενη προσπάθεια είχε αποτύχει λόγο της απόστασης και της μη συχνής επαφής και επίβλεψης από τον τοπικό Έφορο. Έτσι ο Γουδής πρέπει ο ίδιος να έψαξε και να πρότεινε το άτομο του Τοπικού

Εφόρου Νάουσας για να επανιδρύσει την προσκοπική κίνηση στην πόλη της Νάουσας. Αυτό φαίνεται από την επιστολή που στέλνει ο ίδιος ο Γ. Γουδής στον κ. Ν. Κωστάκη και τον πληροφορεί ότι ορίστηκε από το Σ.Ε.Π. ως Τοπικός Έφορος Νάουσας και του εύχεται καλή επιτυχία

Οι πρόσκοποι της Νάουσας το 1936

Για ακόμα μια χρονιά η Κατασκήνωση πραγματοποιείται στην γνώριμη πλέον Καστανιά .

1937

Τ.Ε. Βεροίας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Βέροιας Λυπηρίδης Κυριάκος ΑΑΛ Κοντογεωργάκης Μιχαήλ
ΑΟΠ 2ης Βέροιας Δημήτριος Παπαδόπουλος
ΑΟΠ 3ης Βέροιας Γεώργιος Παυλίδης
ΑΟΠ 4ης Βέροιας Γεώργιος Κόντας
ΑΟΠ 5ης Βέροιας Αντώνιος Περδίκης
ΑΟΠ 6ης Βέροιας Χαΐτας Ηρακλής
ΑΟΠ Επισκοπής Βεροίας Γρατσάνος Θωμάς
ΑΟΠ Μικρογουζίου (Μακροχωρίου) Γεώργιος Τσανδάρης
ΑΟΠ Κουλούρας Λιακόπουλος Βασίλης
ΑΟΠ Ξεχασμένης
ΑΟΠ Μελίκης Κωνσταντίνος Κωτούλας

Τ.Ε. Νάουσας Κωστάκης Νικόλαος

ΑΟΠ 1ης Νάουσας Σαββατόπουλος Χρυσόστομος και στην συνέχεια αναλαμβάνει και αρχηγός στην νεοσύστατη Αγέλη Λυκοπούλων .

	ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	41	35	7	**83**
2η Βέροιας		35	2	**37**
3η Βέροιας		42	2	**44**
4η Βέροιας		41	2	**43**
5η Βέροιας		38	2	**40**
6η Μουσικής				
Επισκοπή Βέροιας		30	1	**31**
Μικρογουζίου		30	1	**31**
Κουλούρας		30	1	**31**
Μελίκης		30	1	**31**
Ξεχασμένης		37	1	**38**
ΤΕ Βέροιας			1	**1**
1η Νάουσας				
Τ.Ε. Νάουσας			1	**1**
Σύνολο	**41**	**191**	**16**	**248**

Σημαντικά γεγονότα - Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις

Δημιουργία δανειστικής βιβλιοθήκης στην Τ.Ε. Βέροιας . .

Στις 13/2/37 Αναγνώριση της ίδρυσης της Τ.Ε. Νάουσας με Τ.Ε. τον Κωστάκη Νικόλαο η οποία λειτουργεί από το 1936

Γενικότερα βλέπουμε μια αύξηση δύναμης του προσκοπισμού μετά το 1936 και αυτό οφείλεται κυρίως σε εξωγενής παράγοντες που έχουν να κάνουν με την ίδρυση της Ε.Ο.Ν. όπως είδαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο. Ο λόγος είναι ότι εφόσον η ένταξη στην Ε.Ο.Ν. είναι άτυπα υποχρεωτική και ότι εξαιρούνται μόνο όσοι είναι πρόσκοποι ή οδηγοί σε πολλές κοινότητες , με πρωτοβουλία των προέδρων ιδρύονται προσκοπικές ομάδες για να αποφύγουν την υποχρεωτική ένταξη στην ΕΟΝ , το ίδιο πιθανών συμβαίνει και στην πόλη της Βέροιας και Νάουσας. Έτσι μετά την ίδρυση της ΕΟΝ τον Νοέμβριο του 1936 έχουμε κατά σειρά την ίδρυση ομάδων στις παρακάτω κοινότητες της Βέροιας .
12/2/37 Ίδρυση ομάδας στην Επισκοπή Βέροιας
1/3/37 Ίδρυση ομάδας στην Κουλούρα
1/7/37 Ίδρυση ομάδας στην Μελίκη
6/7/37 Ίδρυση ομάδας στην Ξεχασμένη

Η Ε.Ο.Ν. και το υπουργείο Παιδείας βλέποντας αυτό το φαινόμενο, ασκεί μεγαλύτερη πίεση προς το Σ.Ε.Π. με διαφόρους τρόπους που θα περιγράψουμε σε επόμενο κεφάλαιο για τα έτη 38 και 39 .

Πλέον η Κατασκήνωση έχει στεριώσει για τα καλά στην παράδοση του προσκοπισμού στην Βέροια έτσι έχουμε την 7η κατά σειρά Κατασκήνωση στην Καστανιά στις 20/7-31/8 με 150 άτομα

3.2 1938-1939 Περιφερειακή Εφορεία Ημαθίας – Πιερίας – Γιαννιτσών και η συγχώνευση με την Ε.Ο.Ν.

1938

Π.Ε. Ημαθίας- Πιερίας- Γιαννιτσών & Τ.Ε. Βέροιας Γεώργιος Γουδής

ΑΟΠ 1ης Κοντογεωργάκης Μιχαήλ
ΑΟΠ 2ης Λυπηρίδης Κυριάκος
ΑΟΠ 3ης Παυλίδης Γεώργιος
ΑΟΠ 4ης Κόντας Γεώργιος
ΑΟΠ 5ης Αντώνιος Περδίκης
ΑΟΠ 6ης Χαΐτας Ηρακλής
ΑΟΠ Επισκοπής Γρατσάνος Θωμάς
ΑΟΠ Μικρογουζίου (Μακροχωρίου) Γεώργιος Τσανδάρης
ΑΟΠ Σφηκιάς
ΑΟΠ Ξεχασμένης
ΑΟΠ Μελίκης Κωνσταντίνος Κωτούλας
ΑΟΠ Αγ. Βαρβάρας Κωνσταντίνος Καζαντζίδης
ΑΟΠ Διαβατού Νικόλαος Καρυπίδης
ΑΟΠ Γεωργιανών Γεώργιος Αδαμίδης

ΤΕ Νάουσας Κωστάκης Νικόλαος

ΑΟΠ Νάουσας Χρ. Σαββατόπουλος

ΤΕ Κατερίνης Στ. Ρέκκας – Αντώνιος Κοκκόλης
ΑΟΠ Κατερίνης Αντώνιος Κοκκόλης – Κωνσταντίνος Τσικόπουλος

	ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ	ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ	ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
1η Βέροιας	45	28	8	**81**
2η Βέροιας		24	3	**27**
3η Βέροιας		31	3	**34**
4η Βέροιας		31	3	**34**
5η Βέροιας		40	4	**44**
6η Μουσικής		19	1	
ΤΕ Βέροιας			7	**7**
Σύνολο ΤΕ Βεροίας	45	154	28	**246**
Σύνολο ΤΕ Νάουσας		123	7	**130**
Σύνολο ΤΕ Κατερίνης		84	6	**90**
Μικρογουζίου		25	1	**26**
Ξεχασμένης		27	1	**28**
Επισκοπής		30	1	**31**
Μελίκης		32	1	**33**
Σφηκιάς		24	1	**25**
Γεωργιανών				

Διαβατού		27	1	**28**
Αγίας Βαρβάρας		15	1	**16**
	45	**541**	**48**	**653**

Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις- Σημαντικά γεγονότα

Στις 23 / 4/1938 Ιδρύετε η Περιφερειακή Εφορεία Ημαθίας Πιερίας Γιαννιτσών

10/4/38 Ίδρυση ομάδας στους Γεωργιανούς με Αρχηγό τον Γεώργιο Αδαμίδη

26/4/38 Ίδρυση ομάδας στο Διαβατό με Αρχηγό τον Καρυπίδη Νικόλαο και 27 προσκόπους

26/4/38 Ίδρυση ομάδας στην Αγιά Βαρβάρα με Αρχηγό τον Καζαντζίδη Κωνσταντίνο και 15 προσκόπους

Ίδρυση ομάδας στην Σφηκιά με 24 προσκόπους

Υπάρχει αναφορά του Τ.Ε. για νεοϊδρυθέν ομάδες στην Κουλούρα, Καμποχώρι και Καστανιά χωρίς περισσότερα στοιχεία.

Πραγματοποιείται η 8η Κατασκήνωση στην Καστανιά.

1939

Π.Ε. Ημαθίας-Πιερίας-Γιαννιτσών Γεώργιος Γουδής

Τ.Ε. Βέροιας (ως εφορεύων Παπαδόπουλος Δημήτριος)

ΑΟΠ 1ης Γεώργιος Παυλίδης
ΑΟΠ 2ης Κόντας Γεώργιος
ΑΟΠ 3ης Κουικόγλου Ιορδάνης
ΑΟΠ 4ης Περδίκης Αντώνιος
ΑΟΠ 5ης Λυπηρίδης Κυριάκος
ΑΟΠ 6ης Χαΐτας Ηρακλής
ΑΟΠ Επισκοπής
ΑΟΠ Μικρογουζίου (Μακροχωρίου) Γεώργιος Τσανδάρης
ΑΟΠ Σφηκιάς
ΑΟΠ Ξεχασμένης
ΑΟΠ Μελίκης

ΤΕ Νάουσας Νικόλαος Κωστάκης
ΑΟΠ Νάουσας Χρ. Σαββατόπουλος

ΤΕ Κατερίνης Αντώνιος Κοκκόλης
ΑΟΠ Κατερίνης Κωνσταντίνος Τσικόπουλος

	ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ	*ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ*	*ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ*	*ΣΥΝΟΛΟ*
1η Βέροιας	45	19	6	**70**
2η Βέροιας		49	6	**55**
3η Βέροιας		41	5	**46**
4η Βέροιας		39	5	**44**
5η Βέροιας		17	6	**23**
6η Μουσικής		48	7	**55**
ΤΕ Βέροιας			7	**7**
Σύνολο	**45**	**194**	**36**	**275**

Μεγάλες Δράσεις- Κατασκηνώσεις- Σημαντικά γεγονότα

Κατασκήνωση στην Καστανιά 7/7-10/8 με Αρχηγό τον Κ. Λυπιρίδη.

Συγχώνευση με Ε.Ο.Ν.

Μολονότι το καθεστώς υποστήριζε πως η εγγραφή στην ΕΟΝ δεν ήταν υποχρεωτική, στην πραγματικότητα ήταν. Με εγκύκλιό του το 1938, το υπουργείο Παιδείας μερίμνησε ώστε «από του αρξαμένου σχολικού έτους

άπαντες οι μαθηταί των σχολείων αποτελούσι συντεταγμένα τμήματα της Εθνικής Οργανώσεως Νέων» εξαιρούνταν μόνο όσοι και όσες ήταν μέλη του Σ.Ε.Π. και του Σ.Ε.Ο. που τελούσαν υπό την γενική αρχηγεία του Διαδόχου του Θρόνου . Σταθμός στην συγχώνευση με την ΕΟΝ υπήρξε ο αναγκαστικός νόμος 1798 του Ιουνίου 1939, ο οποίος όριζε ότι «η Εθνική και ηθική αγωγή της νεολαίας είναι έργον του Κράτους» (άρθρο 1) Η ανάληψη της ευθύνης διαπαιδαγώγησης της νεολαίας από το Κράτος έθεσε «ζήτημα υπάρξεως δια κάθε άλλην οργάνωσιν νέων» Ήδη βέβαια με τον ιδρυτικό νόμο της Ε.Ο.Ν. του 1936 (άρθρο 13) όλα «εν γένει» τα αθλητικά, τα γυμναστικά και τα φίλαθλα σωματεία και οι αθλητικές ομοσπονδίες της χώρας είχαν τεθεί «υπό την εποπτείαν» του Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΟΝ . Πρόεδρος του Ανωτάτου αυτού Διοικητικού Συμβουλίου ήταν εξαρχής (από ιδρύσεως της νεολαίας το 1936) ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, δηλ. ο Ι. Μεταξάς. Με τον νόμο 1798 όμως η παρέμβαση του Νέου Κράτους της 4ης Αυγούστου προχώρησε, ποιοτικά, πολλά βήματα παραπέρα: το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων , του οποίου ανώτατος αρχηγός ήταν ο Διάδοχος του Θρόνου, συγχωνεύτηκε με την ΕΟΝ καθώς επίσης απαγορεύτηκε η σύσταση οποιασδήποτε άλλης οργάνωσης, σωματείου ή ιδρύματος με τους ίδιους σκοπούς, ενώ παράλληλα ο υπουργός Εθνικής Παιδείας αποκτούσε το δικαίωμα να διαλύει, με απόφασή του, οποιαδήποτε οργάνωση, σωματείο ή ίδρυμα τέτοιου είδους.

Τον Ιούνιο του 1939 το ΣΕΠ , το ΣΕΟ , η ΧΑΝ και η ΧΕΝ έπαυσαν να υπάρχουν και η περιουσία τους περιήλθε στην ΕΟΝ. Η Νεολαία, σε άρθρο της με πηχυαίο τίτλο «η ολοκλήρωσις», θριαμβολόγησε τότε ότι με την προσχώρηση του Σώματος των Προσκόπων στην ΕΟΝ «ολοκληρώνεται το έργον της συντάξεως της ελληνικής νεότητος εις ένα σώμα, υπό ενιαίον πρόγραμμα, υπό ένα Αρχηγόν, τον Ιωάννην Μεταξάν»

Όλα τα παραπάνω συμβαίνουν σε πανελλήνιο επίπεδο. Σε τοπικό επίπεδο τα πράγματα είναι λίγο ποιο περίπλοκα. Έχουμε δει ότι ο Γεώργιος Γουδής επανίδρυσε και ουσιαστικά στήριξε με την παρουσία του την προσκοπική κίνηση της Βέροιας αλλά και της Νάουσας . Από το 1938 όπου ιδρύεται η Περιφερειακή Εφορεία γίνετε ο πρώτος Περιφερειακός Έφορος ενώ ταυτόχρονα παραχωρεί τα καθήκοντα του Τοπικού Εφόρου Βέροιας στον Δημήτριο Παπαδόπουλο άνευ όμως εντολής διοικήσεως ίσως και λόγο ηλικίας . Ενώ όπως ήδη γνωρίζουμε από το 1937 ο Γεώργιος Γουδής πρωτοστάτησε στην ίδρυση του Εθνικού Σωματείου , σωματείου που ιδρύθηκε ουσιαστικά για την εγκαθίδρυση του καθεστώτος της 4^{ης} Αυγούστου. Δηλαδή ο Γεώργιος Γουδής ήταν μεν επικεφαλής της προσκοπικής κίνησης αλλά και ταυτόχρονα έχοντας και ταχθεί υπέρ του καθεστώτος συμπορεύεται με τις επιθυμίες του. Όπως επίσης γνωρίζουμε ότι επίσημα το ΣΕΠ συγχωνεύτηκε με την ΕΟΝ από τον Ιούνιο του 39 στην Βέροια αυτό έγινε μετά και την ολοκλήρωση της θερινής κατασκήνωσης τον Σεπτέμβριο του ιδίου έτους.

Σε όλο αυτό το διάστημα , από την ίδρυση δηλαδή της ΕΟΝ έως και την οριστική συγχώνευση του ΣΕΠ με την ΕΟΝ το κλίμα είναι εμφανώς εχθρικό και υπάρχουν πλήθος περιστατικών που έχουν καταγραφεί. Σε όλα αυτά τα γεγονότα τα οποία θα αναφέρω παρακάτω ο επικεφαλής της προσκοπικής κίνησης στην Βέροια ο Δημήτριος Παπαδόπουλος καθώς είχε οριστεί ως Τοπικός Εφορεύον ενώ ταυτόχρονα απουσιάζει από κάθε αναφορά ο Γεώργιος Γουδής, του οποίου αναφορά βρίσκουμε μόνο κατά την συγχώνευση με την ΕΟΝ τον Αύγουστο του 1939.

Ήδη από το 1938 ο Αρχηγός Ομάδας Μικρογουζίου (Σημερινό Μακροχώρι) Γεώργιος Τσανδάρης στις 4/4 αναφέρει ότι στο Δημοτικό Σχολείο Νέου Μικρογουζίου ότι διευθυντής του σχολείου κ. Κων/νος Καραμελίδης , δημιουργεί ανωμαλίες στην λειτουργία της ομάδας. Συγκεκριμένα απειλεί του προσκόπους μαθητές να μην πηγαίνουν στις συγκεντρώσεις της ομάδας προσκόπων , ούτε στον εκκλησιασμό προτρέποντας τους να διαγραφούν από το ΣΕΠ.

Στις 16/5/38 ο Γεώργιος Τσανδάρης επανέρχεται με ακόμα μία επιστολή και αναφέρει ότι το κλίμα στην περιοχή του έχει γίνει αρκετά εχθρικό , ότι απλοί πολίτες αλλά και βαθμοφόροι της ΕΟΝ διαβάλουν τους προσκόπους λέγοντας τους πολλά και διάφορα όπως αναφέρει "ότι δεν θα αργήσει η μέρα που ο προσκοπισμός θα διαλυθεί". Μάλιστα στην ίδια επιστολή του αναφέρει ότι ο πρώην αρχηγός της ομάδας προσκόπων Επισκοπής κ Γράτσανος εμφανίστηκε στην συγκέντρωση της ομάδας Μικρογουζίου στις 30/4 και του είπε "γιατί κρατάτε ακόμα την ομάδα των προσκόπων, γιατί δεν την διαλύετε" όπως έκανε και ο ίδιος στην ομάδα της Επισκοπής και ότι "η Εθνική Εταιρία αναγνωρίζει ως μόνη οργάνωση νεολαίας την ΕΟΝ". Στην συνέχεια ο κ. Γράτσανος αναφέρθηκε ότι και "κεντρικά στην Αθήνα ήδη το ΣΕΠ έχει διαλυθεί (κάτι το οποίο δεν ίσχυε) και ότι αυτοί εκεί στο Μικρογούζι κάνουν του κεφαλιού τους υπερασπιζόμενοι μια ξένη προς τα εθνικά ιδεώδη οργάνωση που στα 25 χρόνια ζωής της δεν έχει προσφέρει τίποτα στον τόπο".

Αντιλαμβανόμαστε πλήρως εδώ το πόσο εχθρικό ήταν κλίμα στην περιοχή όταν λέγονται τόσες βαριές κουβέντες και μάλιστα μπροστά στα παιδιά της ομάδας . Δεν γνωρίζουμε αν για το περιστατικό αυτό ο Περιφερειακός Έφορος έγινε γνώστης της κατάστασης αυτό που αναφέρετε μόνο πάνω στην ίδια επιστολή του κ. Τσανδάρη έως σημείωση είναι ότι εκλήθει ο αρχηγός της ομάδας και του έγιναν συστάσεις από τον κ. Παπαδόπουλο να κρατήσει την ψυχραιμία του μέχρι να παρέλθουν οι αντιξοότητες .

Ένα δεύτερο μεγάλο θέμα που προέκυψε ήταν όταν κατά την ονομαστική εορτή του Βασιλέα Παύλου το 1939 όπου κατά την επίσημη δοξολογία, δέκα πρόσκοποι, και ενώ τους είχε απαγορευτεί από τον Γυμνασιάρχη του Γυμνασίου Βεροίας κ. Συρόπουλο Γεώργιο να συμμετέχουν ως Πρόσκοποι, αυτοί αγνόησαν τις εντολές του γυμνασιάρχη και συμμετείχαν στην δοξολογία ως Πρόσκοποι και όχι ως μαθητές του Γυμνασίου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την αποβολή των

μαθητών από το Γυμνάσιο Βέροιας. Είχαν προηγηθεί επιστολές προς τον επιθεωρητή εκπαίδευσης από τον κ. Παπαδόπουλο ενημερώνοντας τον για τις προθέσεις και τις απαγορεύσεις του Γυμνασιάρχη και παρακαλεί τον επιθεωρητή να παρέμβει υπέρ των προσκόπων διότι βάση της υπ αρίθμ 22066 από την 19/3/37 διαταγή του υπουργού παιδείας που απαγόρευε τους διευθυντές σχολείων να κρατούν τους προσκόπους στα σχολεία σε παρόμοιες εορτές .

Το ζήτημα πήρε ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις όταν οι γονείς των μαθητών έστειλαν επιστολή προς τον ΑΜ Βασιλέα , την ΑΕ Εθνικών Κυβερνήτη και τον Υπουργό Παιδείας με κοινοποίηση προς τον ΓΕ ΣΕΠ και το ΔΣ ΣΕΠ. Από αυτήν την επιστολή γνωρίσουμε τα επίθετα των μαθητών προσκόπων που αποβλήθηκαν από το σχολείο τους και αυτοί ήταν οι Μωυσόγλου , Κανελλίδης, Βουζουλίδης, Τσαμμανίδης, Μισοχρώνης, Ζώκος, Βλάτσης, Ζώκος, Σίμος και Μένος.

Το υπουργείο απάντησε στην επιστολή στις 4/5 και έστειλε τον Γενικό Επιθεωρητή σχολείων Ε' Εκπαιδευτικής Περιφέρειας να διερευνήσει το θέμα. Δυστηχώς όμως όπως φαίνετε η τιμωρία των μαθητών δεν ανεκλήθη καθώς στις 23/5 ο Υφυπουργός Παιδείας Ν. Σπέντζας σε επιστολή του προς την Γενική Διοίκηση Μακεδονίας εκφράζει την λύπη του για την ακατανόητο νοοτροπία και απαίτηση των γονέων των μαθητών γιατί οι μαθητές δεν συμμορφώθηκαν με τις διαταγές του διευθυντή τους εγκατέλειψαν την σημαία του Γυμνασίου. Και ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει την εποχή εκείνη αποβολή από το σχολείο με πιθανή μείωση της διαγωγής των μαθητών…

Όλα τα παραπάνω συμβαίνουν εβδομάδες ή και ημέρες πριν την δημοσίευση του Α.Ν. 1798/39 που προέβλεπε την συγχώνευση του ΣΕΠ με την ΕΟΝ. Για όλα τα παραπάνω γεγονότα δεν υπάρχει , ή τουλάχιστον δεν έχει βρεθεί από εμάς, κάποια επιστολή ή παρέμβαση του Περιφερειακού Εφόρου Γεωργίου Γουδή. Από την αλληλογραφία της εποχής φαίνεται πως όλες τις διαδικασίες κινούσε ο Τοπικός Εφορεύον Δημήτριος Παπαδόπουλος ο οποίος πιθανώς αμέσως μετά να παραιτήθηκε των καθηκόντων του διότι σε αναφορά του Ιωάννη Γιαμμά στις 10 Ιουνίου προς τον Περιφερειακό Έφορο αναφέρει τα εξής ."Οτι κατά τις 9 Ιουνίου εκκλήθει στα γραφεία της ΕΟΝ στα οποία βρισκόταν ήδη ο κ Παπαδόπουλος και ενημερώθηκε ότι στις 11/6 θα παραβρεθεί στην Βέροια ο υπουργός κ. Παπαδάκης για να μιλήσει προς τον λαό της πόλης , ότι άπαυτου του γεγονότος οι φαλαγγίτες της ΕΟΝ επιθυμούν μετά των Προσκόπων να δημιουργήσουν άγημα υποδοχής παρά ταύτα ο κ Παπαδόπουλος δήλωνε τελείως αναρμόδιος καθότι δεν τυγχάνει Τοπικός Έφορος των Προσκόπων και ότι πρέπει να απευθυνθούν στον κύριο Γουδή".

Το ότι ο Δημήτριος Παπαδόπουλος πιθανώς να είχε αποχωρήσει μαρτυρά και η τελευταία Διαταγή του Γεωργίου Γουδή που ως Περιφερειακός Έφορος Ημαθίας Πιερίας Γιαννιτσών στις 1 Αυγούστου όπου ορίζει την διαδικασία παράδοσης των υλικών και του Ταμείου του ΣΕΠ στη ΕΟΝ , καθώς ορίζει ως

επιτροπή παράδοσης τους κ Καρατζόγλου πρόεδρου του Τοπικού Προσκοπικού Συνδέσμου , τον Ιωάννη Σακελλαρίδη Γενικό Γραμματέα του ΤΠΣ τα, τον Αρχηγό κ Λυπιρίδη Κυριάκο και τον εκπαιδευτή μουσικήw κ Χαΐτα Ηρακλή, σε όλους αυτούς κοινοποιεί την διαταγή του παράλληλα με τον Τοπικό Εφορεύον στην οποία επιστολή δεν υπάρχει το όνομα κανενός ενώ στις άλλες περιπτώσεις τα ονόματα των παραληπτών είναι γραμμένα κανονικός.

Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι λίγους μήνες μετά την συγχώνευση του ΣΕΠ με την ΕΟΝ ο κ Γεώργιος Γουδής διορίζετε από το καθεστώς της 4ης Αυγούστου ως Δήμαρχος Βέροιας και παραμένει σε αυτήν την θέση έως την υποδούλωση της Ελλάδος από τα Γερμανικά στρατεύματα.

Φωτογραφία από την παράδοση της σημαίας των προσκόπων στους φαλαγγίτες της ΕΟΝ. Η παράδοση πραγματοποιήθηκε στο επιτροπικόν του ναού του Αγίου Αντωνίου Βέροιας. Σημαιοφόρος των προσκόπων ήταν Γεώργιος Κόντας. Όπως ο ίδιος εξομολογήθηκε το ίδιο βράδυ μπήκε κρυφά στο Ηγουμενείο του ναού και αντικατάστησε την σημαία των προσκόπων με μία άλλη, η οποία φυλλάσετε έως σήμερα σε ειδική προθήκη στα γραφεία της Ενώσεως Παλαιών Προσκόπων Βέροιας.